

สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

www.parliament.go.th

Pr_ParliamentTH

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 23 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ 13 มีนาคม 2568 เวลา 09.00 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 23 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง และนายภราดร ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

ประธานฯ ได้อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปรีกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 24 เป็นเวลาพอสมควร และเมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม

(1) กระตุ่ถาม

1.1 กระตุ่ถามสดด้วยวาจา

1.1.1 กระตุ่ถาม เรื่อง ปัญหาการเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย โดย นายเชีย

จำปาทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาชน ตาม นายกรัฐมนตรี

เรื่องสถานการณ์การจ้างงานภายในประเทศเป็นเรื่องสำคัญที่อยู่ในความสนใจของพี่น้องประชาชน ซึ่งมีผลกระทบกับพี่น้องประชาชนและผู้ใช้แรงงานจำนวนมากและเป็นเรื่องสำคัญจำเป็นเร่งด่วนต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบ โดยในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยกำลังมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ ข้อมูลจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในปี 2567 มีโรงงานปิดกิจการไปกว่า 1,200 แห่ง มีผู้ถูกเลิกจ้างมากกว่า 35,000 คน มีมูลค่าความเสียหายกว่า 48,000 ล้านบาท การถูกเลิกจ้างไม่ว่าจะเหตุผลใดก็ตาม ผู้ที่ถูกเลิกจ้างมักได้รับผลกระทบเพราะทุกคนมีค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เมื่อขาดรายได้จึงเดือนร้อนมาก บางคนที่ถูกเลิกจ้างตอนอายุมากจึงทำให้หางานใหม่ลำบาก ทั้งนี้ การเลิกจ้างนั้น นายจ้างจะต้องเป็นผู้จ่ายค่าชดเชยแก่ผู้ถูกเลิกจ้าง พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานระบุว่า หากนายจ้างจะเลิกจ้างต้องจ่ายเงินค่าชดเชยตามกฎหมายให้แก่ลูกจ้าง เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ลูกจ้างควรได้รับ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือนายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ไม่ยอมจ่ายเงินค่าชดเชยตามกฎหมายให้แก่ลูกจ้าง และสิ่งที่สำคัญคือกระทรวงแรงงานไม่สามารถบังคับให้นายจ้างจ่ายเงินให้ลูกจ้างได้ ซึ่งปัญหานี้มีมากขึ้นเรื่อย ๆ หากลูกจ้างต้องการได้รับสิทธิหรือเงินชดเชย นายจ้างให้ผู้ถูกเลิกจ้างไปฟ้องร้องเพื่อเรียก

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Call Center 1743

1111 ถ.สามเสน แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

☎ 0 2242 5900 ต่อ 5461-3 📠 0 2242 5990

จัดทำโดย : กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ค่าเสียหาย ค่าชดเชยด้วยตนเอง จึงขอสอบถามรัฐบาลว่า จะดำเนินการให้นายจ้างปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานตรวจแรงงานนำเงินมาจ่ายให้ลูกจ้างจำนวน 40,000 กว่าคนได้อย่างไร และรัฐบาลจะมีมาตรการป้องกันการเลิกจ้างโดยไม่จ่ายเงินค่าชดเชยที่เกิดขึ้นในอนาคตอย่างไร ทั้งนี้ ในเอกสารขออนุ้มติงบกลางเพื่อเยียวยาผู้ถูกเลิกจ้างที่กระทรวงแรงงานส่งไปที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยไม่ได้ระบุถึงความจำเป็นเร่งด่วน ท่านตระหนักหรือไม่ว่าลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างเดือนร้อนมาก และการขออนุ้มติงบกลางที่ได้รับปากไว้มีระยะเวลาในการบรรจุเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อไร อย่างไรและติดขัดปัญหาใด และขอให้ช่วยเร่งดำเนินการเพื่อช่วยเหลือลูกจ้างต่อไป

นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ตอบกระทู้ถามว่า กระทรวงแรงงาน โดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้ดำเนินการชดเชยร้อยละ 70 เรียบร้อยแล้ว อีกส่วนหนึ่งคือส่วนของประกันสังคมซึ่งได้จ่ายร้อยละ 50 ของการชดเชยรายได้ เป็นการชดเชยเป็นรายกรณี นอกจากนี้ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจะเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการฟ้องร้องและจะหารือกับผู้เสียหายและส่วนที่เกี่ยวข้องว่าจะดำเนินการต่อไป ประเด็นที่กระทรวงแรงงานได้ทำเรื่องถึงคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2568 โดยได้นำเสนอในสิ่งที่รับปากกับผู้ให้แรงงานที่ได้รับความเดือดร้อนแล้ว แต่การที่จะไปเร่งรัดอย่างนั้นก็จะกระทำในกรอบหน้าที่ของตนด้วยการพูดคุยเป็นการภายในซึ่งไม่สามารถที่จะชี้แจงในรายละเอียดได้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอื่น จะมีความคิดเห็นเป็นอย่างไรก็เป็นเอกสิทธิ์ของกระทรวงต่าง ๆ ที่จะตอบรับ และมีเงื่อนไขของเวลา โดยปกติแล้วจะตอบกลับภายในเวลาไม่เกิน 1 เดือน ทั้งนี้ จะได้หารือกับสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีว่าเรื่องดังกล่าวมีความคืบหน้าอย่างไร การขออนุ้มติงบกลางจะต้องนำเรื่องไปปรึกษาคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าการจะใช้งบกลางมีความเหมาะสมอย่างไร ใช้ได้หรือไม่ ซึ่งจะเร่งนำเรื่องดังกล่าวไปหารืออีกครั้ง

อย่างไรก็ตาม กระทรวงแรงงานได้เร่งดำเนินการในการฟ้องร้องและดำเนินการยึดทรัพย์เพื่อนำทรัพย์เหล่านั้นมาดำเนินการเยียวยาให้กับผู้เสียหาย ทั้งนี้ การป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ล้มละลายหรือการปิดกิจการได้อย่างไร เป็นเรื่องที่ไม่สามารถป้องกันได้ เพราะการทำธุรกิจไม่มีบริษัทใดที่ต้องการประกอบธุรกิจแล้วเกิดการขาดทุนหรือกิจการล้มละลาย ทุกคนที่ประกอบธุรกิจล้วนแล้วแต่ต้องการให้ธุรกิจของตนประสบความสำเร็จและได้กำไร เพราะฉะนั้น การที่จะต้องปิดกิจการหรือประสบภาวะล้มละลายจึงเป็นเหตุสุดวิสัย จึงไม่สามารถรับประกันได้ว่าจะไม่เกิดเหตุการณ์ดังกล่าว แต่สิ่งที่ทำได้คือให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานตรวจสอบดูแล้วว่ามีบริษัทใดบ้างที่ไม่สามารถดำเนินกิจการได้และจะมีการปิดกิจการ โดยจะหาวิธีเจรจากับนายจ้างว่าก่อนจะปิดกิจการ ขอให้นายจ้างช่วยดูแลและเยียวยาผู้ใช้แรงงาน และจะต้องหาวิธีการสืบทอดต่อไปว่ามีทรัพย์สินอะไรที่ยังคงเหลือและนำมาเฉลี่ยเป็นเงินเยียวยาได้ ทั้งนี้ ขอยืนยันว่าสิ่งใดที่จะทำเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องแรงงานได้จะทำอย่างเต็มที่

1.1.2 กระทุ้งถาม เรื่อง ปัญหาการขาดแคลนแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ความแออัดในโรงพยาบาลของรัฐ และการรอคิวนานเพื่อรอรับการตรวจรักษา โดยนางสาวกิตติธัญญา วาจาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคเพื่อไทยถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญปัญหาการขาดแคลนแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์อย่างหนัก เช่น โรงพยาบาลแม่สอด จังหวัดตาก ปัจจุบันมีแพทย์เพียง 83 คน แต่มีความต้องการแพทย์ในอัตราส่วนคือ 156 คน จะเห็นได้ว่าแพทย์ 1 คนจะต้องดูแลชาวแม่สอดถึง 2,063 คน ยังไม่รวมถึงผู้ป่วยที่อยู่ในศูนย์อพยพและผู้ป่วยจากประเทศเพื่อนบ้านที่ต้องการเข้ามารักษาในโรงพยาบาลแม่สอด และจังหวัดบึงกาฬก็ประสบปัญหาการขาดแคลนแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์เป็นอย่างยิ่ง โดยสัดส่วนของแพทย์ 1 คน ต้องดูแลประชากรถึง 6,000 คน ถือว่าเป็นงานที่หนักมาก ข้อมูลสถิติพบว่าประเทศไทยมีสัดส่วนของแพทย์ 1 คน ต่อจำนวนประชากรถึง 1,680 คน ในขณะที่องค์การอนามัยโลก (WHO) ระบุสัดส่วนของแพทย์ที่เหมาะสมคือ แพทย์ 1 คน ต่อประชากร 1,000 คน และจำนวนการขาดแคลนพยาบาลหากเปรียบเทียบกับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มรายได้ปานกลางถึงระดับบน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนพบว่า ในปี 2567 ประเทศไทยควรมีพยาบาลวิชาชีพต่อประชากรในอัตราส่วน 1 ต่อ 250 หรือควรมีพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติงานในประเทศไทยอย่างน้อย 260,000 คน แต่พบว่าปัจจุบันจำนวนพยาบาลมีเพียง 210,000 คน ยกตัวอย่างประเทศญี่ปุ่น แพทย์ 1 คนดูแลประชากร 400 คน ประเทศสหรัฐอเมริกา แพทย์ 1 คน ดูแลประชากร 348 คน เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยถือว่าจำนวนแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ยังเหลื่อมล้ำอยู่มาก การที่แพทย์ต้องดูแลประชาชนเป็นจำนวนมากนี้ส่งผลกระทบต่อ การรอคิวเพื่อรอการรักษาและใช้เวลานาน บางโรคต้องรอคิวเพื่อรอการรักษา ถึง 4 เดือน อาทิ โรคมะเร็ง โรงพยาบาลของรัฐหลายแห่งมีแพทย์และพยาบาลไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ป่วยที่เพิ่มมากขึ้น จากข้อมูลของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พบว่า เรายังขาดแพทย์อยู่ 9,308 อัตรา และในปีที่ผ่านมาพบว่ามีแพทย์ลาออกถึง 5,268 คน ดังนั้น แพทย์ส่วนมากปฏิบัติงานกระจุกอยู่ในตัวเมืองใหญ่ทำให้เกิดการขาดแคลนแพทย์โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท

สาเหตุสำคัญของปัญหานี้มาจากจำนวนของบุคลากรทางการแพทย์ที่ผลิตได้น้อยกว่าความต้องการ แพทย์และพยาบาลต้องทำงานหนักมากขึ้น และต้องนอกเวลา มีความกดดันสูง มีความปลอดภัยในโรงพยาบาลตามที่เป็นข่าว หรือล่าสุดที่จังหวัดอุบลราชธานีมีการวางเพลิงในโรงพยาบาลทำให้บุคลากรทางการแพทย์รู้สึกไม่ปลอดภัยและไม่มีความมั่นใจในความก้าวหน้าทางอาชีพการงาน อาจเป็นเหตุให้บุคลากรทางการแพทย์ลาออกและย้ายไปทำงานในภาคเอกชน

และต่างประเทศมากขึ้น นอกจากนี้ ยังได้รับการร้องเรียนจากบุคลากรทางการแพทย์ในเรื่องของสวัสดิการ โดยเฉพาะหอพักแพทย์และพยาบาลเพื่อสร้างความปลอดภัย ความคล่องตัว สะดวกสบาย ลดอุบัติเหตุ แพทย์พยาบาลหลายคนเข้าเวรในเวลาดึกและจะต้องกลับมาปฏิบัติหน้าที่ในเวลาเช้า หากมีหอพักให้แพทย์พยาบาลหรือบุคลากรทางการแพทย์ได้พักผ่อนหลังจากการทำงานก็จะทำให้คุณภาพในการตรวจรักษาหรือทำหน้าที่ของบุคคลเหล่านั้นดียิ่งขึ้น เพื่อให้กำลังใจแก่บุคลากรทางการแพทย์ทั่วประเทศ จึงขอสอบถามว่า กระทรวงสาธารณสุขมีแนวทางการแก้ไขและป้องกันปัญหาแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ขาดแคลนอย่างไร และปัญหาการไหลออกนอกประเทศของบุคลากรทางการแพทย์ รวมทั้งการกระจายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางลงสู่พื้นที่ชนบทชายแดนอันห่างไกลเพื่อไม่ให้กระจุกตัวเฉพาะในตัวเมือง

นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตอบกระทู้ถามว่า เมื่อเข้ามารับตำแหน่งตนไม่ได้นิ่งนอนใจ ประกอบกับเป็นช่วงระยะเวลาเปลี่ยนรัฐบาลซึ่งนายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ได้ให้ความสนใจในประเด็นนี้ โดยให้ดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วนและได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ดูแลเรื่องบุคลากรทางการแพทย์คือ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมด้วยเพราะต้องทำงานร่วมกัน ปัญหาบุคลากรขาดแคลนและกระจายตัวไม่เหมาะสมส่งผลต่อการให้บริการรักษาคนไข้ เป็นปัญหาที่มีความเชื่อมโยงกัน ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ที่ต้องแก้ไขอย่างเป็นระบบ โดยการแก้ปัญหาแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ขาดแคลนนั่นจะแก้เฉพาะการสร้างแพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์เพียงอย่างเดียวไม่ได้ แต่จะต้องลดจำนวนผู้ป่วยด้วย และการลดผู้ป่วยนั้นจะต้องดูในเรื่องการใช้จ่ายงบประมาณของประเทศผ่านระบบบริการ ซึ่งแนวทางของพรรคไทยรักไทยในอดีตที่ทำไว้คือ 30 บาทรักษาทุกโรค และพัฒนามาเรื่อย ๆ ในสมัย นาวสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้มีนโยบายให้เจ็บป่วยที่ใดก็สามารถเข้าโรงพยาบาลได้ และมาถึงปัจจุบันเป็นนโยบาย 30 บาทรักษาได้ทุกที่ นี่คือการดูแลพี่น้องประชาชนซึ่งจะเห็นได้ว่ามีประชาชนเข้ามาใช้บริการในโรงพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขถึง 304 ล้านครั้งต่อปี หากเราเพิ่มแต่จำนวนบุคลากรทางการแพทย์อย่างเดียวแต่ไม่ลดจำนวนคนป่วย เพิ่มเท่าไรก็ไม่พอ

สถานการณ์กำลังคนของกระทรวงสาธารณสุขปัจจุบันมีทั้งหมด 415,890 ตำแหน่ง และมีบรรจุจริง 377,887 ตำแหน่ง ยังขาดอยู่ 38,003 ตำแหน่ง ขาดทั้งข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวง ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน จำนวนบุคลากรด้านสาธารณสุขของไทยต่อประชากร 10,000 คน เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศญี่ปุ่น โดยประเทศไทยมีแพทย์ 10.8 คน ประเทศญี่ปุ่น 26.1 คน เภสัชกรประเทศไทยมี 3.7 คน ประเทศญี่ปุ่นมี 20 คน บุคลากรสาธารณสุข 1 คน ต่อจำนวนประชากรที่เปรียบเทียบ ประเทศไทย 1 ต่อ 922 คน ประเทศญี่ปุ่น 1 ต่อ 383 คน เภสัชกรไทย 1 ต่อ 2,735 คน ญี่ปุ่น 1 ต่อ 500 คน พยาบาลไทย

1 ต่อ 315 คน ญี่ปุ่น 1 ต่อ 80 ในส่วนของการแก้ไขปัญหาในระยะยาวนั้น มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2567 ได้เห็นชอบยุทธศาสตร์ปฏิรูปกำลังคนและภารกิจบริการด้านสาธารณสุขในภาพรวมระบบ 10 ปี (พ.ศ. 2567 -2577) กระทรวงสาธารณสุขได้หารือกับกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมอุดมศึกษาแล้ว ปัจจุบันประเทศไทยมีแพทย์ประมาณ 71,600 กว่าคน ในจำนวนนี้เป็นแพทย์ของกระทรวงสาธารณสุข 22,093 คน จะต้องผลิตแพทย์เพิ่ม 31,074 คน ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขต้องช่วยผลิต จะเห็นได้ว่าเรายังขาดแคลนอีกจำนวนมากและจะต้องเพิ่มเติมการดำเนินการ เป้าหมายสำคัญของประเทศไทยนั้น ต้องการเป้าหมาย 1 ต่อ 650 คน สำหรับการแก้ไขปัญหาในระยะกลางนั้นจะต้องทำให้คนป่วยน้อยลง โดยได้ปรึกษาหารือกับแพทย์ผู้เชี่ยวชาญหลายด้านพบว่า ตัวเลขการใช้จ่ายในสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ในอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันมีการใช้จ่ายมากกว่าร้อยละ 50 ซึ่งเราจะมุ่งทำให้ผู้ป่วยลดลง ลดการไปรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลให้น้อยลง ลดการแออัด ซึ่งได้จัดโครงการคนไทยห่างไกลโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง หรือ NCDs ทำให้คนไทยห่างไกลโรค NCDs และใช้สโลแกน NCDs ดีได้ด้วยกลไก อสม. ซึ่งขณะนี้ต้องการออกกฎหมายให้ อสม. ซึ่งมีพรรคเพื่อไทยและพรรคภูมิใจไทยได้เสนอเข้ามาในสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ในส่วนของคณะรัฐมนตรีต้องผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการกองทุนหมุนเวียนของกระทรวงการคลัง เมื่อผ่านแล้วก็จะส่งเข้ามายังสภาผู้แทนราษฎร

โรค NCDs ถือเป็นภาระของระบบสาธารณสุขไทยเนื่องจากแต่ละปีมีผู้เสียชีวิตจากโรค NCDs ประมาณ 400,000 แแสนคน ปัจจุบันมีผู้ป่วยในระบบการรักษาเฉพาะ NCDs 33,000,000 คน เบาหวานมีผู้ป่วยเพิ่มขึ้นปีละ 300,000 คน โรคมะเร็งป่วยเพิ่มขึ้นปีละ 140,000 แแสนคน และเสียชีวิตด้วยมะเร็งปีละ 83,000 คน ในปี 2560 งบประมาณจำนวน 127,651 ล้านบาท ของนโยบาย 30 บาทรักษาทุกที่ ใช้เป็นค่าใช้จ่ายรักษาโรค NCDs ถึง 62,138 ล้านบาท โรค NCDs เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้คนไทยเข้าโรงพยาบาลต่อปีถึง 304 ล้านครั้ง สูญเสียทางอ้อม 1.1 ล้านล้านบาทต่อปี สูญเสียต้นทุนทางเศรษฐกิจ 1.6 ล้านล้านบาทต่อปี อย่างไรก็ตามโรค NCDs เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ กระทรวงสาธารณสุขจึงได้ดำเนินการใช้นโยบายการป้องกันเพิ่มเติมจากเดิมและมั่นใจว่าไม่ได้ใช้งบประมาณเพิ่มเติม มีแต่จะใช้งบประมาณน้อยลง ซึ่งหากสามารถลดจำนวนผู้ป่วยได้ก็จะลดปัญหาต่าง ๆ ได้อีกมาก ปัจจุบันได้มีการรณรงค์ลดจำนวนผู้ป่วยที่เกิดจากการบริโภคอาหาร โดยให้ประชาชนลดการบริโภคคาร์โบไฮเดรต แป้ง และน้ำตาล ซึ่งรณรงค์ไปแล้วเกือบ 20 ล้านคน และจะต้องรณรงค์ให้ได้ 50 ล้านคน ทั้งนี้ ในต่างประเทศไม่มี อสม. จึงต้องมีบุคลากรทางการแพทย์จำนวนมาก แต่สำหรับประเทศไทยเราจะสามารถลดจำนวนผู้ป่วยโดยเฉพาะโรคของการบริโภคแป้งและน้ำตาลมากเกินไปจนความจำเป็น สำหรับการแก้ปัญหาในระยะสั้นนั้น ในการพัฒนาศูนย์ข้อมูลจะใช้ระบบดิจิทัลเข้ามารักษา ใช้ระบบแพทย์ทางไกลหรือ

เทเลเมดิซีน การนัดหมายด้วยระบบดิจิทัล เพื่อความสะดวกรวดเร็ว ไม่ต้องรอนาน ซึ่งสามารถนัดคิวผ่านออนไลน์ได้ถึง 390,000 ครั้ง และแจ้งเตือนออนไลน์ให้ผู้รับบริการทราบว่าขณะนี้อยู่ในขั้นตอนใดด้วยระบบแพทย์ทางไกลกว่า 1.9 ล้านครั้ง ส่งยาถึงบ้านกว่า 890,000 ครั้ง และระบบส่งต่อผู้ป่วยด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ 757 แห่ง

1.1.3 กระตุกถาม เรื่อง มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดย นางสาวศิริกัญญา

ตันสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาชน ตาม นายกรัฐมนตรี

สอบถามถึงความชัดเจนเรื่อง Payment Platform โครงการดิจิทัลวอลเล็ตว่าประชาชนจะต้องใช้แอปพลิเคชันใดจึงจะสามารถใช้แอปพลิเคชันทางรัฐ ใช้สแกนจ่ายได้เลยหรือไม่ หรือแอปพลิเคชันทางรัฐจะใช้สำหรับลงทะเบียน ส่งสัยว่าโดยเมื่อไม่นานมานี้ นายกรัฐมนตรีได้สื่อสารว่าการที่จะใช้จ่ายโครงการดิจิทัลวอลเล็ต จะต้องใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันทางรัฐเพื่อสแกน QR Code ณ ร้านค้า เท่ากับว่าใช้ผ่านแอปพลิเคชันทางรัฐแอปเดียว จึงมีข้อสงสัยว่าระบบ Payment Platformที่กำลังพัฒนาอยู่นี้ จะไม่ได้ใช้การชำระเงินผ่านแอปพลิเคชันทางรัฐ แต่เป็นแอปพลิเคชัน Mobile Banking ที่อยู่ในโทรศัพท์มือถือที่ใช้อยู่ทุกวันนี้ หากนายกรัฐมนตรีบอกว่าจะใช้แอปพลิเคชันทางรัฐแอปเดียวเท่ากับว่าจะต้องมีระบบคู่ขนานใช้กับคนในกลุ่มแรกด้วย เราจะมีการพัฒนาแอปพลิเคชันทางรัฐให้สามารถชำระเงินได้หรือไม่ เพราะในกรอบของการพัฒนาระบบ Payment Platform ไม่ได้ระบุให้มีการพัฒนาแอปพลิเคชันทางรัฐสำหรับการชำระเงินตัวระบบ Payment Platform จะเป็นระบบแกนกลางหรือที่เรียกว่า Core Banking แล้วนำระบบของธนาคารต่าง ๆ มาเชื่อมต่อเพื่อที่จะสามารถเปิดแอปพลิเคชันธนาคารแล้วเข้าไปที่ดิจิทัลวอลเล็ตแล้วสามารถสแกน QR Code จ่ายได้เลยหรือไม่ และจะยังมีการเปลี่ยนแปลงการเก็บข้อมูลประเภทสินค้าอีกกี่ครั้ง จะทันกรอบระยะเวลาหรือไม่ ซึ่งมีความกังวลว่าจะไม่สามารถเสร็จในวันที่ 31 มีนาคม และไม่สามารถทดสอบระบบภายในไตรมาส 2 หรือต้นไตรมาส 3 ที่ท่านได้สัญญาไว้ อีกทั้งขอทราบรายละเอียดในการจัดซื้อจัดจ้างทางรัฐวอลเล็ตว่าเป็นอย่างไรมีมูลค่าเท่าไร นอกจากนี้ มีความคืบหน้าอย่างไรในเรื่องของระบบรักษาความปลอดภัยทั้งเรื่องของการชำระเงินและข้อมูลของประชาชน ซึ่งความรับผิดชอบดังกล่าวอยู่กับหน่วยงานใด ความคืบหน้าของการทำบล็อกเชนเป็นอย่างไร และเรื่องของการทดสอบระบบการเชื่อมต่อหลังจากที่ Payment Platform ได้พัฒนาไปในระดับหนึ่งแล้ว มีการเชื่อมต่อกับธนาคาร ทดสอบการใช้ระบบหรือไม่ และจะต้องใช้ระยะเวลาเท่าไรที่ทำให้ระบบมีความเสถียร ส่วนระบบการตรวจสอบทุจริต มีการตั้งคณะทำงานตรวจสอบการทุจริตแล้วหรือไม่ ทั้งนี้ ควรมี Call Center เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน หรือแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน โดยรัฐบาลได้วางแผนเรื่องนี้และมีการลงมือทำอย่างไร ส่วนร้านค้ารายย่อยที่ต้องการลงทะเบียนแต่ต้องมีการตรวจสอบและไม่มีเก็บข้อมูลเบื้องต้นไว้ทำให้เสียเวลา แต่มีการให้ร้านค้ารายใหญ่ได้ลงทะเบียนก่อน เหตุใดยังต้องมีการจำกัดสิทธิในครั้งนี้

จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถาม ซึ่งได้ตอบกระทู้ถาม ดังนี้ เรื่องของ Payment Platform สามารถสแกนในระบบทางรัฐได้หรือไม่ นั้น ในส่วนของผู้พัฒนาระบบได้พัฒนาแบบคู่ขนานคือ ตัวระบบแอปพลิเคชันทางรัฐเองต้องเรียนให้ทราบว่า ระบบทางรัฐไม่ใช่เรื่องของ Payment Platform ซึ่งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) เป็นหน่วยงานของรัฐได้พัฒนามา 4 ระบบ คือ 1. ระบบลงทะเบียนประชาชน 2. ระบบลงทะเบียนร้านค้า 3. ทางรัฐวอลเล็ต และ 4. ระบบแพลตฟอร์มการชำระเงิน แต่เวลาใช้คำว่าทางรัฐ คือแอปพลิเคชันเบื้องต้นที่ประชาชนจะต้องใช้ ส่วนแอปพลิเคชันจริง ๆ ในการโหลดขึ้นมาเพื่อดำเนินการอยู่เบื้องหลังสำหรับผู้ใช้งานทั้งหมดอาจจะไม่ได้มีความจำเป็นจะต้องทราบว่าแอปพลิเคชันนั้นเป็นอย่างไร แต่กลไกในการที่จะสามารถดำเนินการในการชำระเงิน เมื่อมีการเติมเงินผ่านดิจิทัลวอลเล็ตไปยังประชาชนแล้วสามารถทำได้ 2 ช่องทาง คือใช้ตัวแอปพลิเคชันทางรัฐ ซึ่งกำลังพัฒนาอยู่ และคงมีความเชื่อมั่นว่าสามารถดำเนินการได้ครบถ้วนเพราะในอนาคตแอปพลิเคชันทางรัฐ รวมถึงระบบการชำระเงินทั้งหมดจะเป็นระบบ Payment Platform ชำระเงินกลางของรัฐ ซึ่งประชาชนสามารถใช้ได้สำหรับเงินในประเภทต่าง ๆ ในอนาคตคงจะต้องย้ายในเรื่องของสวัสดิการประเภทต่าง ๆ มารวมศูนย์อยู่ในจุดเดียว และเรื่องของการเชื่อมต่อกับธนาคารทั้งสถาบันการเงินธนาคารพาณิชย์ทั้ง Non Bank ไม่ว่าจะเป็น เรื่องของกลุ่มที่เป็น Payment Wallet ที่ไม่ได้เป็นธนาคารทุกกลุ่มที่เข้าร่วมได้แจ้งความประสงค์เป็นจำนวนมากโดยเฉพาะธนาคารใหญ่เข้าร่วมทั้งหมด จุดนี้เป็นระบบที่เรียกว่า Open Loop คือการเชื่อมต่อโดยที่ธนาคารต่าง ๆ ไม่ได้เป็นผู้ทำในเรื่องของการตรวจสอบคุณสมบัติ เป็นเรื่องภายในของรัฐ เราเพียงแค่เปิดประตูให้ทางธนาคารเหล่านั้นได้มาเชื่อมต่อเพื่อให้เกิดความสะดวกกับประชาชน เพราะมีความคุ้นชินกับแอปพลิเคชันเรื่องของการโอนเงินของธนาคารโดยปกติ เป็นการสร้างความสะดวกให้กับผู้ใช้ สุดท้ายก็จะสามารถดำเนินการได้ทั้ง 2 ทาง ทั้งนี้มีความเชื่อว่าการใช้แอปพลิเคชันของธนาคารในการชำระเงินและจ่ายเงิน เข้าใจว่าสุดท้ายจะต้องโหลดแอปพลิเคชันทางรัฐเพื่อให้มีการเชื่อมต่อระหว่าง 2 แอปพลิเคชันในการชำระเงิน ในการโอนเงินจะต้องมีความเชื่อมโยงทั้ง 2 ทาง ขณะนี้มีผู้ใช้งานแอปพลิเคชันทางรัฐจำนวน 34 ล้านคน และจะพัฒนาให้เป็นแอปพลิเคชันกลางที่รวมระบบสวัสดิการให้ประชาชนสามารถใช้ได้อย่างง่ายดาย เรื่องของการตรวจเช็คสินค้า กลไกที่เปลี่ยน เพราะกลไกในการกำกับดูแลค่อนข้างยาก เราเปิดโอกาสให้ร้านรายย่อยขนาดเล็กหรือร้านโชห่วยเข้ามาร่วมในโครงการในฐานะร้านค้า ร้านโชห่วยไม่มีสิ่งที่เรียกว่า Point Sale คือเครื่องที่จะกำกับการออกบิลว่าใครซื้อรายการอะไรบ้าง ปริ้นออกมาและรายงานเป็นรายงานที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้น จะยืนยันไม่ได้เกี่ยวกับการกำกับสินค้าหรือการใช้ผิดประเภทจะมีจำนวนมากและสุดท้ายจะเกิดคดีความเกี่ยวกับเกี่ยวกับการซื้อสินค้าของร้านค้าขนาดเล็ก จึงมีข้อเสนอจากหน่วยงานที่เข้าร่วมประชุมว่า ควรจะปรับเปลี่ยนนำเรื่องสินค้าต้องห้ามออกไป ส่วนนี้ได้ปรับเปลี่ยนเพื่อดึงดูดให้ร้านค้า

ขนาดเล็กเข้ามาร่วมโครงการให้มากที่สุดและร้านค้าขนาดเล็กมีความปลอดภัยจากการใช้ผิดประเภท ผิดกฎหมายแล้วต้องเกิดคดีความ เป็นจุดที่เราป้องกันไว้แล้ว

ขณะที่กระทรวงการคลังคือผู้รับผิดชอบควบคุมลำดับความสำคัญของระบบ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในขณะนี้มีความคืบหน้าการทดสอบระบบ การเชื่อมต่อต่าง ๆ ทำมาหลายครั้ง และยังคงดำเนินการต่อไป โดยให้ความสำคัญและมีความปลอดภัยสูงสุด เรื่องของข้อมูลประชาชน และการโอนเงิน ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีได้ให้ความสำคัญและได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบและกำกับดูแลเรื่องดังกล่าว ส่วนการตั้ง Call Center เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้ใช้เลขหมาย 1111 เป็นเลขหมายหลักของรัฐ ซึ่งประชาชนมีประเด็นคำถามก็จะสามารถติดต่อเข้ามาที่หมายเลขดังกล่าว เป็นเลขหมายกลางของสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นช่องทางในการตรวจสอบ และในส่วนช่องทางรัฐวอลเล็ต เป็นแอปพลิเคชันที่สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) พัฒนาเอง ไม่ได้มีการจัดซื้อจัดจ้าง โดยมุ่งที่จะใช้กับโครงการรัฐในอนาคต เช่น เรื่องของสวัสดิการ จะเป็นแผนที่ได้เตรียมไว้เพื่อที่จะสามารถใช้ได้เช่นเดียวกับการทำ Open Loop กับธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งช่องทางในการอำนวยความสะดวกประชาชน ส่วนระบบลงทะเบียนร้านค้า ที่ยังไม่ได้ลงทะเบียนจะเป็นลักษณะแผงลอยรถเข็น ซึ่งร้านเหล่านี้ไม่เคยลงทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์เรามีความจำเป็นต้องทำเพราะเรากำหนดในเรื่องของขอบเขตพื้นที่การขึ้นเงิน เพราะฉะนั้น ต้องยืนยันได้ว่ามีตัวตนในพื้นที่นั้นอยู่จริง และขอยืนยันว่าโครงการนี้จะเสร็จตามกรอบเวลาและเงินถึงมือพี่น้องประชาชน

1.2 กระทั่งถามทั่วไป

1.2.1 กระทั่งถาม เรื่อง ปัญหาท่าเทียบเรือและคลังสินค้าริมแม่น้ำป่าสัก

ในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดย นายชรินทร์ วงศ์พันธ์เที่ยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พรรคประชาชน เป็นผู้ตั้งกระทั่งถาม ถาม นายกรัฐมนตรี

ตามที่ภาคธุรกิจเอกชนได้ใช้เส้นทางแม่น้ำป่าสัก อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นสถานีขนส่ง ขนถ่ายและกระจายสินค้าจากการขนส่งทางเรือ โดยพบว่าในปัจจุบันมีจำนวนท่าเทียบเรือสำหรับขนถ่ายสินค้าถึง 31 ท่า และมีจำนวนผู้ประกอบการในพื้นที่มากกว่า 50 ราย การดำเนินการดังกล่าวได้ก่อให้เกิดปัญหาอย่างมากในพื้นที่ริมแม่น้ำป่าสัก ได้แก่

1. การคมนาคมทางน้ำ พบการจอดเรือสินค้ากีดขวางการขนส่งทางน้ำ การล้างเรือที่ขนส่งถ่านหิน ปูนซีเมนต์ แป้งมันสำปะหลัง แล้วทิ้งน้ำเสียลงสู่แม่น้ำโดยตรงทำให้ลำน้ำตื้นเขิน
2. การคมนาคมทางบก พบการขนส่งโดยรถบรรทุกเกินน้ำหนักที่ได้รับอนุญาตทำให้เกิดปัญหาถนนชำรุดเสียหาย
3. ท่าเทียบเรือ พบการรुकล้ำลำน้ำของท่าเทียบเรือต่าง ๆ และบางท่าเทียบเรือไม่ได้รับการรับรองรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือ EIA

4. การกัดเซาะลำน้ำ จากการลากจูงโดยใช้เรือเดินทะเลขนาดใหญ่ ทำให้ตลิ่งทรุดพัง

5. มลพิษทางเสียง จากการเดินเรืออย่างคับคั่งตลอดเวลา และการใช้เรือลากจูงซึ่งเป็นเรือเดินทะเลหลายลำในการลากจูงทำให้เกิดเสียงดังตลอดลำน้ำ

6. มลพิษทางอากาศ จากการขนส่งซึ่งเป็นสินค้าเทกองไม่บรรจุหีบห่อด้วยการตักขึ้น - ลงจากเรือโดยตรง ตลอดจนการขนถ่ายในลานและคลังเก็บสินค้า ไม่มีการป้องกันการแพร่กระจายฝุ่นละอองและไม่ได้ใช้ระบบปิด ทำให้ประชาชนเจ็บป่วยจากโรคทางเดินหายใจ

7. การปนเปื้อนสู่ดิน จากการจัดเก็บถ่านหินในที่โล่งและไม่มีระบบการจัดการน้ำฝนที่ปนเปื้อนถ่านหินทำให้เกิดการกระจายตัวของถ่านหินในหลายพื้นที่

ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาความหนาแน่นของการจราจรทางน้ำ ปัญหาความตื้นเขินของร่องน้ำในฤดูแล้ง และปัญหาดังกล่าวของชุมชนที่อยู่ริมน้ำป่าสักอย่างยั่งยืน จึงขอสอบถามว่า การอนุญาตให้มีการสร้างท่าเทียบเรือ และคลังสินค้าประเภท ถ่านหิน ปูนซีเมนต์ แป้งมันสำปะหลัง และสินค้าการเกษตร มีการขออนุญาตดำเนินการตามผังเมืองรวม ระเบียบข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างไร และเมื่อส่งผลกระทบต่อชุมชน รัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขเยียวยาหรือไม่ อย่างไร และในกรณีดังกล่าว ประชาชนผู้เดือดร้อนได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองมาอย่างต่อเนื่อง และศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการแก้ไขปัญหา แต่ในปัจจุบันการดำเนินการเป็นไปอย่างล่าช้า ไม่จริงจัง โดยอ้างว่าส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รัฐจะดำเนินการตามคำสั่งของศาลปกครองสูงสุดได้หรือไม่ อย่างไร รวมทั้งรัฐบาลจะประกาศให้พื้นที่ดังกล่าวในอำเภอนครหลวงและอำเภอใกล้เคียง เป็นเขตควบคุมมลพิษเพื่อดำเนินการควบคุม ลด และจัดมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้หรือไม่ อย่างไร หากประกาศให้เป็นเขตควบคุมมลพิษได้ จะดำเนินการเมื่อไร

นางมนพร เจริญศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถาม ซึ่งได้ตอบกระทู้ถาม ดังนี้ คำถามของสมาชิกฯ นั้น เกี่ยวเนื่องกับหลายกระทรวง ทั้งกระทรวงคมนาคมโดยกรมเจ้าท่า กระทรวงมหาดไทย โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ซึ่งตนได้รับข้อมูลและได้ลงพื้นที่จริงในปัญหาที่เกิดขึ้นโดยในเรื่องการก่อสร้างท่าเทียบเรือที่เกิดปัญหาและเรื่องสินค้า ทั้งปูนซีเมนต์ แป้งมันสำปะหลังของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวไม่ได้เป็นข้อห้ามตามข้อกำหนดของผังเมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปี 2560 การก่อสร้างท่าเทียบเรือที่สมาชิกฯ ได้กล่าวมานั้น การขออนุญาตก่อสร้างท่าเทียบเรือหรือเจ้าท่าจะมีกฎหมายการเดินเรือในน่านน้ำไทยซึ่งจะต้องขออนุญาตต่อพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายที่ควบคุมอาคารและต้องจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือ EIA หากเป็นไปตามกฎหมายนั้น ๆ จึงจะมีการควบคุม

การก่อสร้างโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ กรมเจ้าท่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่จะต้องรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งทั้ง 3 หน่วยงานจะมีการแก้ไขปัญหาเรื่องการกัดเซาะตลิ่ง โดยกรมเจ้าท่าเป็นกรมที่รับผิดชอบในเรื่องของตลิ่ง และมีแนวทางในการแก้ปัญหาในระยะเร่งด่วนโดยก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งในจุดวิกฤตที่มีปัญหาตลิ่งพังอย่างรุนแรงและร่อนน้ำตื้นเขิน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเดินเรือและการขนส่งสินค้า ในตอนที่ 1 บริเวณแม่น้ำป่าสัก ช่วงกิโลเมตรที่ 4 ถึงกิโลเมตรที่ 6 ทั้งสิ้น 23 กิโลเมตร บริเวณวัดไผ่โสมนรินทร์ ตำบลบ้านเกาะ อำเภอพระนครศรีอยุธยา และตอนที่ 2 ช่วงวัดเทพคันธาราม ตำบลปากท่า อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีทั้งส่วนที่ได้ดำเนินการไปแล้วมีการดำเนินการไปแล้ว และยังมีช่วงที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการก่อสร้าง ส่วนระยะที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการนั้น เป็นโครงการขุดลอกเพื่อบำรุงรักษาแม่น้ำป่าสักและพัฒนาทางเดินเรือในช่วงกิโลเมตรที่ 23 เนื่องจากช่วงกิโลเมตรดังกล่าวเป็นช่วงที่เรือจอดและเป็นการขึ้นลงสินค้าจำนวนมาก ซึ่งมีการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งไปแล้วส่วนหนึ่ง ปัจจุบันกรมเจ้าท่าได้จัดสรรงบประมาณในการขุดลอกในวงเงิน 164 ล้านบาท การดำเนินการขุดลอกไม่เพียงแต่ดำเนินการในปี 2568 เท่านั้น ที่ผ่านมามีกรมเจ้าท่าได้จัดสรรงบประมาณและได้กำกับดูแลในเรื่องของการใช้เรือขนาดใหญ่วิ่งขนส่งสินค้าที่กระแสน้ำเชี่ยวทั้ง 2 ข้าง ไปกระทบตลิ่งที่ยังไม่ได้มีการดำเนินการก่อสร้าง ซึ่งความร่วมมือในขณะนี้เป็นไปได้ด้วยดีแต่กระทรวงคมนาคม โดยกรมเจ้าท่า เล็งเห็นว่าการแก้ไขปัญหาในระยะยาวไม่เพียงแค่ขอความร่วมมือเท่านั้น ยังมีการจัดสรรงบประมาณต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2563 - 2568 งบประมาณ 164 ล้านบาท ในกรอบวงเงินปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

ในกรณีที่ประชาชนยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง และศาลปกครองได้มีคำพิพากษา คือคำพิพากษาในเรื่องท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน 500 ตันกรอส ที่จะนำมาใช้ท่าเทียบเรือขนาดเกินกว่า 500 ตันกรอสนั้น จะต้องมีการรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้กรมเจ้าท่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตก่อนใช้ท่าเทียบเรือที่มีขนาดเกิน 500 ตันกรอส เพื่อให้การกำหนดจำนวนของเรือ 500 ตันกรอส ได้ดำเนินการตามข้อเรียกร้องของประชาชนและตามคำพิพากษาของศาลปกครอง กรมเจ้าท่าจึงมีระเบียบในปี 2563 กำหนดให้วัตถุประสงค์ผู้ที่ขอเปลี่ยนการใช้ท่าเทียบเรือจากเดิมขนาดไม่เกิน 500 ตันกรอส ให้เป็นท่าเทียบเรือขนาดเกินกว่า 500 ตันกรอส จะต้องมีการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับประกาศของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปี 2566 ขณะเดียวกันขณะนี้มียาท่าเทียบเรือจำนวน 24 ท่าเทียบเรือที่ได้จัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมแล้ว ขณะนี้จำนวน 21 ท่าเทียบเรือ อยู่ระหว่างการดำเนินการศึกษาผลกระทบและปรับปรุงแก้ไขอีก 3 โครงการ โดยมีขั้นตอนคือ 1. จะต้องศึกษารายละเอียดของโครงการ คำนึงถึงขอบเขต ศึกษาสภาพแวดล้อมใน 4 มิติ ทั้งทางกายภาพ ชีวภาพ ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณภาพชีวิต นอกจากนั้นยังต้องคำนึงถึงเรื่องเศรษฐกิจ สังคม โดยต้องสำรวจ แสดงความคิดเห็น และทำแบบสอบถาม จากนั้นจะมีการประเมินผลกระทบว่าสมควรผ่านกระบวนการ EIA ทุกขั้นตอน

หรือไม่ นอกจากนั้น กระทรวงคมนาคม กรมเจ้าท่า ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตรวจสอบอย่างใกล้ชิดเป็นระยะ ๆ หากมีการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนก็จะลงไปตรวจสอบในพื้นที่ และยอมรับว่าสิ่งที่สมาชิกฯ นำเสนอมานั้น หากเราช่วยกันสอดส่องดูแลแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็จะได้รับลงไปแก้ไข โดยเฉพาะเรื่องของฝุ่นละอองที่ต้องอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานนั้น เราได้ลงไปวัดฝุ่นละอองแล้วพบว่ายังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน อีกทั้งในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ให้พี่น้องประชาชนบริเวณใกล้เคียงและกำชับในเรื่องของผ้าใบปกคลุมของวัสดุต่าง ๆ ส่วนประเด็นมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมได้ให้อำนาจคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศให้พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นเขตควบคุมมลพิษ ซึ่งกรณีนั้นจะต้องเป็นพื้นที่ที่มีปัญหามลพิษที่มีแนวโน้มรุนแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพและสุขอนามัยของพี่น้องประชาชน โดยพื้นที่ที่สมาชิกฯ กล่าวมานั้นยังไม่ถือว่าเป็นพื้นที่ที่อยู่ในกรอบของมลพิษที่ร้ายแรงและรุนแรง ซึ่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีคณะกรรมการที่จะแก้ปัญหามลพิษนี้ในท้องที่ รวมทั้งผลกระทบต่าง ๆ ของพี่น้องประชาชน อีกทั้งกระบวนการในการทำงานเรื่องมลพิษในพื้นที่อำเภอนครหลวงนั้น เนื่องจากมีกฎหมายหลายฉบับเราจึงต้องบูรณาการหลายหน่วยงานเข้าด้วยกันและใช้กลไกของแต่ละหน่วยงานขับเคลื่อนแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะการปราบปราม การเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะกฎหมายการเดินเรือที่สมาชิกฯ มีความห่วงใย การตรวจวัดเสียง แผนงานป้องกัน และควบคุมไม่ให้เกิดการเดินเรือมีเสียงดังรบกวนพี่น้องประชาชนที่อาศัยตลอด 2 ข้างทางแม่น้ำป่าสัก ซึ่งกระบวนการเหล่านี้แต่ละกระทรวงที่กำกับดูแลได้เพิ่มความเคร่งครัดและลงไปกำชับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ และในฐานะที่ตนกำกับดูแลกรมเจ้าท่าและหน่วยงานที่สมาชิกฯ กล่าวมา จะกำชับเจ้าหน้าที่ และลงไปตรวจสอบการทำงาน รวมทั้งกำชับให้เจ้าของกิจการเหล่านั้นไม่ให้เกิดควันพิษและไม่ให้ส่งเสียงดังรบกวนพี่น้องประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

1.2.2 กระตุกถาม เรื่อง ปัญหาการลักลอบขโมยสายไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าตามแนวเส้นทางคมนาคม โดย นายสกล สุนทรวาณิชย์กิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี พรรคประชาชน เป็นผู้ตั้งกระตุกถาม ถาม นายกรัฐมนตรี (เรื่องตามระเบียบวาระหมายเลข 1.2.1 – 1.2.2 เลื่อนมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 13 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ 30 มกราคม 2568)

ด้วยประชาชนในหลายพื้นที่ได้รับความเดือดร้อนจากการสัญจรผ่านตามเส้นทางคมนาคมที่ไฟฟ้าส่องสว่างไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติในช่วงเวลากลางคืน ทำให้ทัศนวิสัยในการมองเห็นของผู้ใช้รถใช้ถนนและประชาชนที่สัญจรผ่านเป็นไปด้วยความยากลำบากและอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ อีกทั้งยังเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดปัญหาอาชญากรรม เช่น การปล้นทรัพย์ การฉกชิงวิ่งราวทรัพย์ เป็นต้น ส่งผลให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เมื่อสอบถาม

สาเหตุไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพบว่า ในหลายพื้นที่ปัญหาไฟฟ้าส่องสว่างมีต้นตอของปัญหามาจากการลักลอบขโมยสายไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้า แม้ว่าเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 8 สิงหาคม 2567 ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 12 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) ได้พิจารณารายงานผลการศึกษา เรื่อง ญัตติเพื่อพิจารณาศึกษาแก้ไขปัญหาลักลอบขโมยสายไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าของคณะกรรมการการตำรวจ และมีมติเห็นด้วยให้ส่งรายงานและข้อสังเกตของคณะกรรมการไปยังรัฐบาล แต่ปัญหาดังกล่าวกลับไม่ได้รับการตอบสนองแต่ประการใด จึงขอสอบถามว่า รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการแก้ไขปัญหามาตามรายงานและข้อสังเกตของคณะกรรมการอย่างไร และมีมาตรการหรือแนวทางแก้ไขปัญหาร้านค้าของเก่าที่รับซื้อเศษวัสดุที่ได้จากการลักลอบขโมยสายไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าในระยะยาวหรือไม่ อย่างไร รวมทั้งรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีมาตรการหรือแนวทางแก้ไขปัญหาไฟฟ้าส่องสว่างไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติ กรณีการลักลอบขโมยสายไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าหรือการชำรุดเสียหาย อย่างเร่งด่วนเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนหรือไม่ อย่างไร

นายทรงศักดิ์ ทองศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถาม ซึ่งได้ตอบกระทู้ถาม ดังนี้ การดำเนินการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ในส่วนกลางพื้นที่กรุงเทพมหานคร ได้มอบหมายให้กรมการปกครอง โดยสำนักงานสอบสวนและนิติการ มีการบูรณาการร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้แทนสำนักงานเขต ลงพื้นที่เพื่อการดำเนินการตรวจตราร้านค้าของเก่าในพื้นที่กรุงเทพฯ โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการสุ่มตรวจร้านค้าของเก่าในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งการตรวจสอบในเบื้องต้นไม่พบการกระทำความผิดเกี่ยวกับการลักลอบขโมยสายไฟที่นำมาขาย เช่น ร้านรับซื้อของเก่า และได้เน้นย้ำผู้ประกอบการที่มีการเฝ้าระวังการรับซื้อของเก่าว่าเป็นสายไฟเก่า ตรวจสอบหรือไม่ว่าทองแดงที่ได้จากการปลอกสายไฟที่มีลักษณะต้องสงสัยว่าเป็นทรัพย์สินของทางราชการหรือไม่ หากพบทรัพย์สินที่มีลักษณะต้องสงสัยให้ดำเนินการแจ้งกับเจ้าหน้าที่ทันที ระยะต่อไปได้กำชับให้นายตรวจของกรมการปกครองดำเนินการตรวจร้านค้าของเก่าที่มีลักษณะรับซื้อประเภทวัสดุรีไซเคิลขยะ อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นกิจการที่อาจได้มาโดยทุจริตมีการตรวจสอบใบอนุญาตประกอบอาชีพขายทอดตลาดและการค้าของเก่าอย่างสม่ำเสมอ หากพบว่าไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. 2474 ให้ดำเนินคดีตามกฎหมาย สำหรับการดำเนินการในส่วนภูมิภาค ได้มีหนังสือสั่งการให้จังหวัดกำชับนายตรวจ บูรณาการร่วมกับกำนันผู้ใหญ่บ้านและชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน พร้อมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ออกตรวจตราควบคุมดูแล ผู้ประกอบอาชีพขายทอดตลาดและค้าของเก่าในพื้นที่โดยให้นายตรวจสอบสวนทรัพย์สิน สมุดบัญชีสำหรับการขายหรือหรือสมุดบัญชีสำหรับการค้าและตรวจสอบรายการทรัพย์สินว่าตรงกับที่บันทึกไว้ในสมุดบัญชีหรือไม่ จะต้องสามารถแสดงทรัพย์สินได้ทันที โดยเน้นย้ำไปยังผู้ว่าราชการทุกจังหวัดในการดำเนินการ พร้อมทั้งร่วมบูรณาการกับกระทรวงต่าง ๆ อาทิ กระทรวงคมนาคม

ขอความร่วมมือตำรวจและผู้นำชุมชนในพื้นที่ต่าง ๆ ช่วยสอดส่อง เฝ้าระวังการลักลอบตัดสายไฟ และตรวจสอบการรั่วรับซื้อของเก่า กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในการดูแลบุคคลเร่ร่อน ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่อาจจะมีแนวโน้มในการกระทำความผิดเพื่อหารายได้ เพราะบุคคลกลุ่มนี้ไม่มีอาชีพ ไม่มีรายได้ประจำ โดยดำเนินการแก้ไขปัญหาคือ การจัดตั้งจุดประสานงานคนไร้บ้านเพื่อมุ่งช่วยเหลือ และให้ความคุ้มครองคนไร้บ้านให้เข้าถึงสิทธิและมีงานทำสร้างรายได้ให้ตนเอง เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีการบูรณาการกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและการไฟฟ้าฝ่ายผลิต แห่งประเทศไทยในการกำหนดแผนการป้องกันการลักลอบขโมยสายไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้า และกระทำการเพื่อวัตถุประสงค์ในการก่อความไม่สงบในพื้นที่และขอความร่วมมือให้กรุงเทพมหานคร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความเรียบร้อยในการจัดภูมิทัศน์ รวมถึงการจัดตั้งงบประมาณในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้ครอบคลุมพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อป้องกันปัญหาการลักลอบขโมยสายไฟฟ้า และอุปกรณ์ อีกทั้งกระทรวงมหาดไทย โดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้มีมาตรการในการตรวจสอบระบบ ไฟฟ้าอย่างสม่ำเสมอปีละ 2 ครั้ง รวมถึงมีการแจ้งเตือนสร้างความตระหนักให้กับประชาชนในพื้นที่ เพื่อช่วยสังเกตความผิดปกติในระบบไฟฟ้า และมีช่องทางในการแจ้งเตือนโดยส่งข้อความผ่านสื่อสังคม ออนไลน์ หรือมีการติดตั้งป้ายประกาศเตือนในพื้นที่ที่มีการวางแผนการป้องกันการโจรกรรมการจัดทำ โครงสร้างเสาระบบสายใต้ดินทำให้ผู้ที่ขโมยไม่สามารถขโมยได้ มีการจัดทำแม่กุญแจสำหรับล็อค ตู้ควบคุมจุดที่มีความเสี่ยงที่จะถูกการโจรกรรม รวมถึงมีการตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าเพื่อตรวจสอบ จุดเสี่ยง ส่วนความคืบหน้าในการพิจารณาแก้ไขกฎหมาย กรมการปกครองอยู่ในระหว่างดำเนินการ แก้ไขกฎหมาย โดยมีการเพิ่มบทลงโทษผู้ประกอบการที่ไม่ได้รับอนุญาตและฝ่าฝืนไม่ลงรายละเอียด ในสมุดบัญชีให้มีอัตราโทษที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นแนวทางในการแก้ไขกฎหมายโดยอยู่ระหว่างการดำเนินการ

1.2.3 กระทู้ถาม เรื่อง ความคืบหน้าโครงการอ่างเก็บน้ำคลองหลวง รัชชโลทร โดย นายอนันต์ ปรีดาสุทธิจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี พรรคเพื่อไทย เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ตาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (เลื่อนมาจากการประชุม สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 19 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ 27 กุมภาพันธ์ 2568)

เนื่องด้วยประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลท่าบุญมี อำเภอกะฉัง จังหวัดชลบุรี มีการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ต้องอาศัยแหล่งน้ำจากอ่างเก็บน้ำคลองหลวงรัชชโลทร แต่เนื่องจากการดำเนินการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองหลวงรัชชโลทรยังไม่แล้วเสร็จ ทำให้ไม่สามารถนำ ทรัพยากรน้ำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการก่อสร้างดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อ ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับความเดือดร้อน และยังไม่มี ความคืบหน้าที่ชัดเจนในโครงการดังกล่าว จึงขอสอบถามถึงสาเหตุของความล่าช้าในการก่อสร้างคลองฝั้วซ้ายและคลองฝั้วขวา และกำหนดการ

แล้วเสร็จของโครงการนี้ รวมทั้งปัญหาคลองฝั่งซ้ายเลียบสายชลประทานที่มีระดับสูงต่ำไม่สม่ำเสมอ และร่องน้ำเป็นคอนกรีตขวางเส้นทาง ส่งผลให้ประชาชนได้รับผลกระทบต่อราคาที่ดินทำกิน กระทบวงเกษตรและสหกรณ์มีแนวทางในการแก้ไขปัญหา และมาตรการเยียวยาผู้ได้รับความเดือดร้อนอย่างไร ตลอดจนปัญหาร่องน้ำซ้าย - ขวาขวางทางน้ำ และคลองสาธารณะ กระทบวงเกษตรและสหกรณ์ มีแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างไร

นายอัศรา พรหมเผ่า รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถาม ซึ่งได้ตอบกระทู้ถาม ดังนี้ อ่างเก็บน้ำคลองหลวงรัชชโลทรสร้างเสร็จตั้งแต่ปี 2558 ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการสร้างระบบชลประทาน คือการสร้างคลองระบายน้ำทั้งฝั่งซ้ายและฝั่งขวา รวมระยะความยาวทั้ง 2 ฝั่ง 57.30 กิโลเมตร ซึ่งได้เปิดให้มีการกระจายน้ำไปยังประชาชนแล้วในพื้นที่ 12,000 ไร่ จะดำเนินการเสร็จสิ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 และจะสามารถส่งน้ำได้ทั้งสิ้น 40,590 ไร่

โครงการดังกล่าวเป็นโครงการในพระราชดำริ รัชกาลที่ 9 ทั้งนี้ การก่อสร้างของกรมชลประทานทุกที่จะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชน หรือกรณีที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ต้องให้กระทบต่อประชาชนน้อยที่สุด โดยกรณีความล่าช้าในการก่อสร้างนั้น กรมชลประทานได้ตระหนักในเรื่องผลกระทบกับประชาชน จึงได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบประมาณการโครงการ การแก้ไขแบบทุกครั้งเป็นเชิงเทคนิคทางวิศวกรรมเพื่อความแม่นยำและความถูกต้องหลาย ๆ ด้าน และความเหมาะสมทางภูมิประเทศ จึงมีการแก้ไขแบบและการแก้ไขระยะเวลาในการก่อสร้างออกไป ส่วนปัญหาและอุปสรรคอีกประการหนึ่ง คือ พื้นที่การก่อสร้างใช้พื้นที่ 2 ตำบล ซึ่งผ่านพื้นที่ของประชาชนจำนวนมาก พื้นที่ส่วนหนึ่งไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ให้กับผู้รับจ้างได้ เนื่องจากมีปัญหาในการส่งมอบที่ดินจากประชาชนบางรายที่ไม่ยอมรับราคาประเมินที่ดินและไม่ยินยอมให้เข้าพื้นที่ได้ รวมถึงระยะเวลาที่ผ่านมาได้รับผลกระทบจากโรคระบาดโควิด-19 และมีมาตรการงดการรวมตัวของคนเพื่อลดการแพร่ระบาด ผู้รับจ้างจึงไม่สามารถนำแรงงานเข้าไปทำงานในพื้นที่ได้จึงทำให้มีความล่าช้าเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนกรณีที่ประชาชนได้รับผลกระทบในการก่อสร้างทำให้ถนนใช้สัญจรเกิดการชำรุด เนื่องจากมีการขนย้ายเครื่องจักรหนักในการก่อสร้าง หรือการขนวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างเข้าพื้นที่ ขอยืนยันว่าเมื่อมีการก่อสร้างเสร็จในปี 2569 จะดำเนินการซ่อมแซมปรับปรุงถนนให้อยู่ในสภาพที่ดีให้ประชาชนได้ใช้งานอย่างปกติ ทั้งนี้ ยินดีรับฟังปัญหาหรือการแจ้งจุดที่ต้องการให้ปรับปรุงถนนอีกด้วย และการขุดลอกคลองระบายน้ำบริเวณพื้นที่ก่อสร้างเพื่อให้เกิดการระบายน้ำได้ดี ไม่กระทบกับพื้นที่ของประชาชน โดยเร่งดำเนินการก่อนฤดูฝนที่มาถึง นอกจากนี้ กรมชลประทานจะประสานงานกับโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคองหลวงรัชชโรทรและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการ จัดเก็บวัชพืช เพื่อให้สามารถระบายน้ำได้ตามที่ออกแบบไว้ ต่อไป

1.2.4 กระตุ่ถาม เรื่อง การเสนอตั้งจังหวัดฝาง โดย นายสมดุลย์ อดเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาชน เป็นผู้ตั้งกระตุ่ถาม ตาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (เลื่อนมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 21 (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ 6 มีนาคม 2567)

เนื่องด้วยได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนผู้สนับสนุนการตั้งจังหวัดฝาง ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดฝางที่ยื่นต่อรัฐสภา เมื่อปี 2552 ซึ่งมีรายชื่อประชาชนสนับสนุนกว่า 10,756 รายชื่อ สำหรับการตั้งจังหวัดฝาง โดยรวมพื้นที่อำเภอฝาง อำเภอแม่ฮาด อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ และพื้นที่ดอยยาววี จังหวัดเชียงราย รวมประชากรประมาณ 300,000 คน โดยในปี 2554 ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับการรับรองจากนายกรัฐมนตรีแล้ว แต่เนื่องด้วยมีเหตุยุบสภาผู้แทนราษฎร กระบวนการจึงต้องชะงักไป แม้จะได้รับการบรรจุเป็นเรื่องด่วนในสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 แต่ยังไม่มีการพิจารณา ในช่วงปี 2557 - 2561 แต่อย่างใด จึงขอให้โปรดพิจารณาดำเนินการต่อ เพื่อเปิดโอกาสอันเป็นประโยชน์ต่อจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย จึงขอสอบถามว่า กระทรวงมหาดไทยสามารถนำร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดฝาง พ.ศ. กลับมาพิจารณาใหม่ได้หรือไม่ หากมีความเป็นไปได้จะสามารถดำเนินการได้เมื่อไร รวมทั้งหากสามารถตั้งจังหวัดฝางได้สำเร็จ กระทรวงมหาดไทยมีแนวทางใดในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวอย่างไร

นายทรงศักดิ์ ทองศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายให้ตอบกระตุ่ถาม ซึ่งได้ตอบกระตุ่ถาม ดังนี้ การตั้งจังหวัดเป็นความสุขในภาพรวมของพี่น้องประชาชน โดยจังหวัดเชียงใหม่ที่สมาชิกฯ ต้องการให้มีการตั้งเป็นจังหวัดฝางนั้นเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ แต่การตั้งจังหวัดนั้น เป็นเรื่องที่ต้องมีการเสนอเป็นพระราชบัญญัติตั้งจังหวัด โดยที่มีการเสนอตั้งจังหวัดฝางมาแล้วหลายครั้งแต่ไม่ได้รับการตั้งเป็นจังหวัด ครั้งสุดท้ายมีการขอตั้งจังหวัดโดยขอแยกอำเภอฝาง อำเภอแม่ฮาด อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีประชาชนเข้าชื่อเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดฝาง พ.ศ. เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2552 ซึ่งในขณะนั้น นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และได้มีการลงนามเห็นชอบเสนอกฎหมายดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2554 ต่อมาเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2554 ได้มีการประกาศยุบสภา ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 153 วรรคสอง ได้กำหนดให้ กรณีสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาภายหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป รัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาแล้วแต่กรณีจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมหรือร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบต่อไป ถ้ารัฐมนตรีตั้งขึ้นใหม่ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปร้องขอภายใน 60 วัน นับแต่วันที่มีการประชุมรัฐสภาครั้งแรกก็สามารถนำมาพิจารณาได้ แต่เมื่อพิจารณาจากข้อมูลแล้วปรากฏว่า พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดฝาง

พ.ศ. ไม่มีการนำขึ้นมาพิจารณาภายใน 60 วัน ทำให้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นการตกไป ทั้งนี้ หากเป็นร่างพระราชบัญญัติเดิมที่ตกไปแล้ว เมื่อพ้น 60 วันไปแล้ว ไม่สามารถนำมาพิจารณาได้ แต่ก็ไม่ได้ตัดสิทธิเรื่องการตั้งจังหวัดอะไร หากมีความประสงค์ก็สามารถดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดต่าง พ.ศ. ใหม่ได้ โดยการพิจารณาดำเนินการตามรัฐธรรมนูญปี 2560 ตามมาตรา 133 กำหนดให้ ร่างพระราชบัญญัติให้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรก่อนและจะเสนอได้ โดยคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่า 20 คน หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า 10,000 คน เข้าชื่อเสนอ ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ และการพิจารณาตั้งจังหวัดใหม่ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์การตั้งจังหวัดใหม่ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2524 อาทิ ด้านเนื้อที่และสภาพภูมิศาสตร์ จังหวัดที่จะตั้งใหม่ควรมีเนื้อที่ 10,000 ตารางกิโลเมตรขึ้นไป และเมื่อแยกแล้ว จังหวัดเดิมควรมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 5,000 ตารางกิโลเมตร ด้านจำนวนอำเภอ จังหวัดเดิมควรมีจำนวนอำเภอไม่น้อยกว่า 12 อำเภอ เมื่อแยกแล้ว จังหวัดเดิมควรมีไม่น้อยกว่า 6 อำเภอ ด้านจำนวนประชากร จังหวัดเดิมควรมีประชากรไม่น้อยกว่า 600,000 คน เมื่อแยกแล้ว จังหวัดเดิมควรมีประชากรไม่น้อยกว่า 300,000 คน อีกทั้งลักษณะพิเศษของจังหวัดคือเป็นท้องที่ชายแดนที่มีปัญหา ความมั่นคง มีปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงภายในพื้นที่ของจังหวัดกว้างขวาง หรือมีลักษณะยาว สภาพทางภูมิศาสตร์เป็นอุปสรรคต่อการตรวจตราการดูแลทุกข์สุขของพี่น้องประชาชน

1.2.5 กระทั่งถาม เรื่อง การแก้ไขปัญหาการจัดการขยะของประเทศ
โดย นายพูนศักดิ์ จันทร์จำปี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาชน เป็นผู้ตั้ง
กระทั่งถาม ถาม นายกรัฐมนตรี

เนื่องจากรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทั่งถาม ติดตามกิจสำคัญ
ไม่สามารถมาตอบกระทั่งถามได้ จึงขอเลื่อนการตอบกระทั่งถามออกไปเป็นวันพฤหัสบดีที่ 20 มีนาคม
2568

1.2.6 กระทั่งถาม เรื่อง แนวทางการยกระดับทักษะประชากรทุกช่วงวัย
โดย นายพริษฐ์ วัชรสินธุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาชน เป็นผู้ตั้ง
กระทั่งถาม ถาม นายกรัฐมนตรี

เนื่องจากรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทั่งถาม ติดตามกิจสำคัญ
ไม่สามารถมาตอบกระทั่งถามได้ จึงขอเลื่อนการตอบกระทั่งถามออกไปเป็นวันพฤหัสบดีที่ 10 เมษายน
2568

1.2.7 กระตุ้งถาม เรื่อง ขอรบผลกรดำเนินโครงการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณการ มาตรฐาน 1 : 4000 (One Map) โดย นายออสพลร์สรณไทรภพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคภูมิใจไทย เป็นผู้ตั้งกระตุ้งถามถาม นายกรัฐมนตรี

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2558 เห็นชอบให้ดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณการ มาตรฐาน 1 : 4000 (One Map) เพื่อให้ประเทศไทยมีแนวเขตที่ดินของรัฐที่ถูกต้อง ทนสมัย อยู่บนมาตรฐานแผนที่มาตรฐาน 1 : 4000 แนวเขตที่ดินไม่ว่าจะเป็น ที่ดินของรัฐหรือที่ดินของเอกชนจะต่อกันได้สนิท ไม่ทับซ้อนกัน เพื่อให้ทุกส่วนราชการใช้และยึดถือในแนวทางเดียวกัน สามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาข้อพิพาทระหว่างภาครัฐกับภาครัฐและภาครัฐกับภาคเอกชนเกี่ยวกับการบุกรุกและครอบครองที่ดินของรัฐ ทั้งในที่ป่าไม้ ที่ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ที่นิคมสร้างตนเอง ที่ราชพัสดุ ที่ทางหลวงที่แม่น้ำที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน มีกำหนดแล้วเสร็จภายในเดือนกันยายน 2559 นั้น ในวันที่ 25 ธันวาคม 2561 คณะอนุกรรมการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณการมาตรฐาน 1 : 4000 (One Map) และแก้ไขปัญหาแนวเขตที่ดินของรัฐ ซึ่งถูกแต่งตั้งขึ้นภายใต้คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ได้นำผลการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณการเสนอคณะรัฐมนตรี โดยในการพิจารณาผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณการมีการแบ่งพื้นที่ดำเนินการออกเป็น 7 กลุ่ม ๆ ละ 11 จังหวัด และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแล้วจำนวน 2 กลุ่ม ดังนี้

1. คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2565 เห็นชอบผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ (One Map) ของกลุ่มจังหวัดที่ 1 จำนวน 11 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดนนทบุรี นครปฐม อ่างทอง สิงห์บุรี สมุทรสงคราม กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี พื้นที่ทับซ้อนลดลง 1.482 ล้านไร่ เท่ากับร้อยละ 43.94

2. คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2565 เห็นชอบผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ (One Map) ของกลุ่มจังหวัดที่ 2 จำนวน 11 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยนาท ตราด นครนายก นครสวรรค์ ระยอง (ยกเว้นพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด) ลพบุรี ศรีสะเกษ และสระบุรี พื้นที่ทับซ้อนลดลง 16.91 ล้านไร่ เท่ากับร้อยละ 47.15

3. คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2566 เห็นชอบการทำการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ (One Map) ของกลุ่มจังหวัดที่ 3 จำนวน 11 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ปราจีนบุรี มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ชัยภูมิ สระแก้ว สุรินทร์

อุบลราชธานี เพชรบูรณ์ และเลย (ยกเว้นอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมาและปราจีนบุรี) พื้นที่ทับซ้อนลดลง 48.76 ล้านไร่ เท่ากับร้อยละ 54.21

4. ในส่วนที่เหลืออีก 4 กลุ่ม 44 จังหวัด คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2570

งบประมาณสำหรับดำเนินการการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการมาตราส่วน 1 : 4000 (One Map) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 - 2566 ได้รับการจัดสรรรวมทั้งสิ้น 5,886.16 ล้านบาท และผลการเบิกจ่ายงบประมาณ พ.ศ. 2559 - 2566 เป็นเงิน 3,176.58 ล้านบาท ซึ่งรายจ่ายส่วนใหญ่ คือ ค่าสถานีรับสัญญาณดาวเทียมถาวร เครื่องรับสัญญาณดาวเทียมแบบเคลื่อนที่ค่าปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาแนวเขตพื้นที่ป่าต่าง ๆ ค่าสำรวจตรวจสอบแผนที่ป่าตามกฎหมาย ค่ารังวัดปรับปรุงแนวเขตพื้นที่ป่า ค่าปรับปรุงหมุดหลักฐานแผนที่ดาวเทียม เป็นต้น การปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการส่งผลให้ประเทศไทยมีแนวเขตที่ดินของรัฐที่ถูกต้อง ทันสมัย อยู่บนพื้นฐานแผนที่มาตราส่วน 1 : 4000 เห็นได้จากผลการดำเนินงานใน 3 กลุ่มจังหวัดที่ผ่านมติคณะรัฐมนตรีแล้ว ทำให้แนวเขตที่ดินของรัฐในแต่ละหน่วยงานถูกต้องไม่ทับซ้อนกันและช่วยลดปัญหาข้อพิพาทหรือความขัดแย้งเรื่องแนวเขตที่ดินระหว่างหน่วยงานของรัฐกับประชาชน

เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบผลดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ 1 : 4000 (One Map) แล้ว ในพื้นที่กลุ่มที่ 1 - 3 จำนวน 33 จังหวัด โดยหลังจากที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบผลการดำเนินการแล้ว หน่วยงานที่ดินของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่มีแผนที่ท้ายให้แล้วเสร็จภายใน 360 วัน ทั้งนี้ อาจขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ดินแห่งชาติได้ตามเหตุผล ความจำเป็นต้องไม่เกิน 180 วัน

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ทั้งพื้นที่กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 มีการขยายระยะเวลาตลอด โดยพื้นที่กลุ่มที่ 1 ได้ขยายระยะเวลามาแล้ว 4 ครั้ง เป็นระยะเวลานานมากถึง 2 ปี พื้นที่กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ได้ขอขยายเวลา 2 ครั้ง ครั้งละ 180 วัน ซึ่งเรื่องการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ 1 : 4000 (One Map) เป็นเรื่องสำคัญ และการที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอ้างว่าไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามกรอบเวลาได้ โดยให้เหตุผลว่ามีข้อจำกัดด้านงบประมาณและบุคลากร รวมถึงการที่หน่วยงานต้องปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2565 ที่กำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องทำแผนที่แนบท้ายกฎหมายโดยต้องแจ้งเวียนให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจและรับรองอีกครั้ง ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ซ้ำซ้อนจะทำให้เสียเวลาอีกหลายปี

กรณีดังกล่าวได้ปรึกษาหารือไปยังเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ในระหว่างการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ว่าสามารถยกเว้นดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2555 และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2565 ได้หรือไม่ โดยเลขาธิการคณะกรรมการ

กฤษฎีกาได้ชี้แจงในที่ประชุมว่าสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แนะนำสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ แล้วให้ทำหนังสือมาให้ โดยทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะช่วยเร่งรัดการพิจารณาให้เร็วขึ้น แต่ไม่ปรากฏว่าสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติทำหนังสือมาแต่อย่างใด นอกจากนี้ จากประเด็นที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติติดขัดเรื่องการทำแผนที่ดิจิทัลสำหรับการทำแผนที่แนบท้าย ซึ่งทางเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ชี้แจงว่าปัจจุบันมีพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มาตรา 17 และมาตรา 18 ระบุว่า หน่วยงานรัฐสามารถทำเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ได้ ดังนั้น สิ่งที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติเห็นว่าเป็นข้อจำกัดทำให้การทำงานล่าช้า จึงน่าจะเป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน จึงขอสอบถามว่า ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ได้ดำเนินการขอยกเว้นดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2555 และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2565 ไปแล้วหรือไม่ โดยอยู่ในขั้นตอนใด และจะดำเนินการแล้วเสร็จเมื่อใด รวมทั้งในการดำเนินการจัดการ พื้นที่กลุ่มที่ 2 (11 จังหวัด) โดยเฉพาะจังหวัดศรีสะเกษ หน่วยงานต่าง ๆ จะสามารถประกาศแผนที่แนบท้ายให้แล้วเสร็จได้เมื่อไร

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถาม ซึ่งได้ตอบกระทู้ถาม ดังนี้ นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2567 ว่า รัฐบาลจะเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินของรัฐ โดยการเร่งการจัดทำแผนที่ที่มีความทันสมัยคือ แผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการมาตราส่วน 1 : 4000 (One Map) เพื่อยุติความขัดแย้งข้อพิพาทที่ดินระหว่างหน่วยงานภาครัฐด้วยกันเอง และระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ประเทศไทยมีแนวเขตที่ดินที่ถูกต้อง ทันสมัย และสามารถยึดเป็นแนวทางได้ โดยมีระยะเวลาดำเนินการให้แล้วเสร็จ ในการดำเนินการมี 7 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีประมาณ 11 จังหวัด ปัจจุบันคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแล้ว 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2565 มี 11 จังหวัด เป็นกรุงเทพฯ และพื้นที่ในภาคกลาง กลุ่มที่ 2 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2565 มี 11 จังหวัด เป็นจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งจังหวัดศรีสะเกษอยู่ในพื้นที่กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2566 มี 11 จังหวัด เป็นจังหวัดในภาคอีสานเป็นหลัก กลุ่มที่ 4 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2567 เป็นจังหวัดในภาคอีสานทั้งหมด กลุ่มที่ 5 อยู่ระหว่างคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบ ดำเนินการปรับปรุงเส้นแนวเขตที่ดินซึ่งเป็นจังหวัดในภาคใต้ทั้งสี่ ส่วนกลุ่มที่ 6 และกลุ่มที่ 7 อยู่ระหว่างการดำเนินการ 20 จังหวัด เป็นจังหวัดทางภาคเหนือและภาคใต้บางส่วน โดยคณะอนุกรรมการ One Map จะเห็นชอบภายในเดือนมีนาคม 2568 นี้

ในฐานะที่ตนเป็นประธานคณะกรรมการ One Map ได้กำชับให้ทุกหน่วยงาน ทั้งในกลุ่มพื้นที่ที่เห็นชอบแล้วและอยู่ระหว่างการดำเนินการให้ดำเนินการแล้วเสร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดทำดิจิทัล One Map ให้เสร็จในปี 2570 โดยที่สมาชิกฯ ห่วงใยว่าปัจจุบันสำนักงาน คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติได้ดำเนินการขอยกเว้นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี 2 มติ คือ มติเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2555 และเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2565 ไปแล้วหรือไม่ และอยู่ในขั้นตอน ไດนั้น ขอตอบว่า คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) ได้ประชุมเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2567 มีมติเห็นชอบแนวทางในการปฏิบัติลดขั้นตอนและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและการดำเนินการ One Map และเห็นชอบให้ขอยกเว้นการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2555 และเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2565 ตามที่สมาชิกฯ ได้สอบถามมา โดยเฉพาะกรณีการดำเนินการ One Map มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (สคทช.) นำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี พิจารณาต่อไป ส่วนเรื่องสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ได้มีหนังสือลงวันที่ 12 ธันวาคม 2567 เรื่อง แนวทางในการปฏิบัติลดขั้นตอนและเพิ่มประสิทธิภาพในการปรับปรุงแผนที่แนวเขต ที่ดินแบบบูรณาการมาตราส่วน 1 : 4,000 ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแล้ว ขอชี้แจงว่า ทั้ง 2 เรื่อง ที่สอบถามมานั้น ขณะนี้อยู่ระหว่างการรอเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป โดยตนมีความเห็นด้วย กับสมาชิกฯ ว่า เรื่องการเวียนหนังสือที่มีลักษณะซ้ำซ้อนกันและต้องใช้เวลาพอสมควรในการดำเนินการ โดยขั้นตอนนี้หากจะดำเนินการให้กระชับหรือมีระยะเวลาที่เหมาะสมโดยผ่านเพียงรอบเดียว ได้หรือไม่นั้น มีความเห็นตรงกันกับสมาชิกฯ ในฐานะที่กำลังดูแลในเรื่องนี้ จะเร่งรัดสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีให้นำเรื่องนี้เสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

1.3 กระตุกถามแยกเฉพาะ

1.3.1 กระตุกถาม เรื่อง ปัญหาความมั่นคงทางที่อยู่อาศัยในเขตประเทศ กรุงเทพมหานคร โดย นายณัฐพงศ์ เปรมพลสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาชน เป็นผู้ตั้งกระตุกถาม ถาม นายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ รัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายให้ตอบ กระตุกถาม ติดตามกิจสำคัญ ไม่สามารถมาตอบกระตุกถามได้ จึงขอเลื่อนการตอบกระตุกถามออกไปเป็นวัน พุธที่สัปดาห์ที่ 10 เมษายน 2568

1.3.2 กระตุกถาม เรื่อง ความเดือดร้อนของข้าราชการชั้นผู้น้อยในจังหวัดภูเก็ต โดย ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต พรรคประชาชน เป็นผู้ตั้ง กระตุกถาม ถาม นายกรัฐมนตรี (เรื่องตามระเบียบวาระหมายเลข 1.3.1 – 1.3.2 เลื่อนมาจากการประชุม สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 15 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่สัปดาห์ที่ 6 กุมภาพันธ์ 2568) ทั้งนี้ รัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายให้ตอบกระตุกถาม ติดตามกิจสำคัญ ไม่สามารถมาตอบ กระตุกถามได้ จึงขอเลื่อนการตอบกระตุกถามออกไปเป็นวันพุธที่สัปดาห์ที่ 3 เมษายน 2568

1.3.3 กระทั่งถาม เรื่อง ขอรบอบแนวทงการแก้ไขปัญหาลุณ้ขจร แมวจร และคูนย้ ควบคุมและพัทพิงลุน้ขที่ไ้ไ้มาตรฐาน โดย นายประสิทธิ์ ปัทมดุงคักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จ้งหวัดปทุมธานี พรรคประชาชน เป็นผู้ตั้งกระทุ้ถาม ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (เลือนมา จากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 17 (สมัยสามัญประจําปีครั้งที่สอง) วันพลห้สบัติ ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2568) ทั้งนี้ นายทรงคักดิ์ ทองศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ใต้รับ มอบหมายให้เป็นผู้ตอบกระทุ้ถาม

1.3.4 กระทั่งถาม เรื่อง แนวทงการแก้ไขปัญหาลุณ้ขจรตามแนว พระราชดำริ โดย นายศุภปรกรณ์ กิตยาธิคูน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจ้งหวัดพิษณุโลก พรรคประชาชน เป็นผู้ตั้งกระทุ้ถาม ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้ นายทรงคักดิ์ ทองศรี รัฐมนตรีช่วย ว่าการกระทรวงมหาดไทย ใต้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบกระทุ้ถาม

1.3.5 กระทั่งถาม เรื่อง การขยายช่องทงจราจรและติดตั้งสัญญาณไฟจราจรบน ทงหลวงแผ่นดินหมายเลข 2021 และ 2348 โดย นางเทียบบจุทา ขาวขํา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จ้งหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย เป็นผู้ตั้งกระทุ้ถาม ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม (เรื่องตาม ระเบียบวาระหมายเลข 1.3.4 – 1.3.5 เลือนมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 21 (สมัยสามัญประจําปีครั้งที่สอง) วันพลห้สบัติที่ 6 มีนาคม 2568) ทั้งนี้ นางมนพร เจริญศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ใต้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบกระทุ้ถาม

1.3.6 กระทั่งถาม เรื่อง ขอให้ตรวจสอบความคืบหน้าในการออกกฎกระทรวงที่ ออกตามความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่อ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดย นายฉัตร สุภัทรวณิขย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจ้งหวัด นครราชสีมา พรรคประชาชน เป็นผู้ตั้งกระทุ้ถาม ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้ นายทรงคักดิ์ ทองศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ใต้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบกระทุ้ถาม

สำหรับกระทุ้ถามแยกเฉพาะนี้ ได้มีการถามและตอบในห้องกระทุ้ถามแยกเฉพาะ ตามข้อบ้งค้บการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 268

(2) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

รับทราบการพิจารณารายงานของวุฒิสภา จํานวน 5 เรื่อง

1) รายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงิน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2566 และรายงานการประเมินผลการใช้จํายเงินและทรัพย์สิน ประจําปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ของ สํานักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

2) รายงานกิจการประจําปี งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุนของธนาคารเพื่อ การส่งออกและนํ้าเข้าแห่งประเทศไทย สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2566

3) รายงานประจำปีกองทุนพระราชรัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

4) รายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงินกองทุนพัฒนาน้ำบาดาล สำหรับ
ปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 – 2563

5) รายงานกิจการประจำปี งบดุล และบัญชีกำไรขาดทุนของธนาคารพัฒนา
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2566

ที่ประชุมรับทราบ

(3) รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 (สมัยสามัญประจำปี
ครั้งที่หนึ่ง)

ครั้งที่ 17 วันพฤหัสบดีที่ 22 สิงหาคม 2567

ครั้งที่ 18 วันพุธที่ 28 สิงหาคม 2567

ที่ประชุมให้การรับรอง

สมาชิกฯ ได้เสนอญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม ตามข้อบังคับการประชุมฯ
ข้อ 54 (2) โดยขอนำระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ 6 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด
การประมง พ.ศ. 2558 พ.ศ. เป็นเรื่องที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและได้ส่งคืนสภาผู้แทนราษฎร
เพื่อพิจารณาตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 137 ขึ้นมาพิจารณาก่อนระเบียบวาระที่ 4 เรื่องที่
คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว โดยให้มีผลบังคับในการประชุมครั้งต่อไปคือการประชุม
สภาผู้แทนราษฎรในวันพุธที่ 19 มีนาคม 2568 ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ

(7) เรื่องอื่น ๆ

7.3 ขอลอนญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ
ปัญหาขยะ และมลพิษอื่น ๆ ซึ่งนายร่มธรรม ขำนุรักษ์ เป็นผู้เสนอ ออกจากระเบียบวาระการประชุม
ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 61

ที่ประชุมมีมติยินยอมให้ลอนญัตติเรื่องดังกล่าวออกจากระเบียบวาระการประชุม
ตามข้อบังคับ ข้อ 61 ประกอบ ข้อ 88

(4) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

4.1 รายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง ญัตติพิจารณาศึกษาและจัดทำ
ข้อเสนอในการส่งเสริมเยาวชนและสร้างคนให้เป็นพลเมืองที่มีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย
ซึ่งคณะกรรมการการพัฒนาการเมือง การสื่อสารมวลชน และการมีส่วนร่วมของประชาชน

พิจารณาเสร็จแล้ว (ค้างมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 17 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ 20 กุมภาพันธ์ 2568)

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ ประธานคณะกรรมการการพัฒนาการเมือง การสื่อสารมวลชน และการมีส่วนร่วมของประชาชน นายฉัตร สุภัทรวณิช ประธานคณะกรรมการ การพิจารณาศึกษาและจัดทำข้อเสนอในการส่งเสริมเยาวชนและสร้างคนให้เป็น พลเมืองที่มีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย และนายวรธร เลิศรัตน์ เลขาธิการคณะกรรมการ การพิจารณาศึกษาและจัดทำข้อเสนอในการส่งเสริมเยาวชนและสร้างคนให้เป็น พลเมืองที่มีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย นำเสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษาว่ารายงาน ฉบับนี้เป็นรายงานฉบับที่ 3 ที่คณะกรรมการฯ ได้จัดทำเพื่อนำเสนอแนวทางใน การยกระดับประชาธิปไตยในประเทศไทย โดยฉบับแรกเมื่อต้นปี 2567 เป็นข้อเสนอเกี่ยวกับการ ออกแบบระบบการเลือกตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับที่ 2 เดือนสิงหาคม 2567 เป็นข้อเสนอ เกี่ยวกับการส่งเสริมสถาบันพรรคการเมืองให้ยึดโยงกับประชาชน ส่วนฉบับที่ 3 ฉบับนี้เกี่ยวกับการ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชน และจะมีฉบับที่ 4 ในเร็ว ๆ นี้ เกี่ยวกับการยกระดับของ การยกระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้งท้องถิ่น รวมทั้งฉบับที่ 5 และฉบับที่ 6 เป็นเรื่องของการยกระดับการบริหารกรุงเทพฯ และการปฏิรูประบบค่าปรับในกฎหมายไทย ซึ่งคณะกรรมการฯ 2 คณะ กำลังจัดทำอยู่ โดยหลักคิดสำคัญที่คณะกรรมการฯ และ คณะกรรมการฯ ใช้ในการจัดทำรายงานฉบับนี้คือหลักคิดที่ว่า เด็กและเยาวชนไม่ได้ เป็นเพียงแค่อนาคตของชาติ แต่เด็กและเยาวชนเป็นปัจจุบันของชาติเช่นกัน ในมุมหนึ่ง เราจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมลูกหลานของเราให้สามารถเติบโตขึ้นมาเป็นพลเมืองที่มีส่วนร่วม ในระบอบประชาธิปไตยและส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตของประเทศได้ แต่ในวันนี้ที่ เขาเหล่านั้นยังเป็นเด็กและเยาวชนอยู่ ปฏิเสธไม่ได้ว่าการตัดสินใจของพวกเขา ไม่ว่าจะเป็น ฝั่งบริหารหรือฝ่ายนิติบัญญัติ ย่อมส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่และโอกาสในชีวิตของพวกเขา ภารกิจในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชนนั้น เชื่อว่าเป็นภารกิจที่ทุกคนในที่นี้เห็นตรงกัน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชนนั้นต้องเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมแบบมีความหมาย ไม่ได้เป็นการทำกิจกรรมกับเยาวชนแบบฉาบฉวยเท่านั้น ปรากฏการณ์หนึ่งที่สังคมทั่วโลกกำลังมี ความกังวลคือปรากฏการณ์ที่เรียกว่า “Youth Washing” หรือการที่รัฐหรือองค์กรอาจมี ความพยายามในการสร้างภาพลักษณ์ว่าตนเองให้ความสำคัญกับคนรุ่นใหม่หรือเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะเป็น การยกย่อง การมอบรางวัล หรือการเชิญชวนให้พวกเขาร่วมกันแสดงความคิดเห็น แต่เมื่อมองลึกลงไปในรายละเอียดกิจกรรมดังกล่าว หรือสอบถามเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่ กระบวนการดังกล่าวหลายครั้งพบว่า เขาเหล่านั้นจะสะท้อนกลับมาว่า เขามีความรู้สึกว่ารัฐหรือ องค์กรดังกล่าวไม่ได้มีความตั้งใจ จริงใจในการแก้ไขปัญหาและรับฟังความคิดเห็นอย่างแท้จริง

และไม่ได้ให้ความไว้วางใจพวกเขาในการเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจอย่างแท้จริง ดังนั้น เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนเหล่านั้นสามารถมีส่วนร่วมได้อย่างมีความหมาย คณะอนุกรรมการฯ ได้จัดทำข้อเสนอที่เปรียบเสมือนเมนูทางนโยบายให้กับฝ่ายบริหารและสภาผู้แทนราษฎรนำไปพิจารณาโดยแบ่งออกเป็นข้อเสนอ 3 หมวดหมู่หลัก ดังนี้

1. พื้นที่การเมืองปกติ

1.1 ขยายสิทธิการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนผ่านกลไกผู้แทนให้ได้สัดส่วน โดยเน้นเติมอำนาจและทรัพยากรทางการเมืองให้เสมอภาคกับประชากรกลุ่มอื่น ดังนี้

1.1.1 ทบทวนอายุขั้นต่ำในการมีสิทธิเลือกตั้ง รวมถึงสิทธิในการมีส่วนร่วมทางการเมืองทางตรงที่ปัจจุบันมีความเชื่อมโยงกับสิทธิในการเลือกตั้ง เช่น การออกเสียงประชามติ การเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติ เป็นต้น เพื่อเพิ่มดุลอำนาจให้เด็กและเยาวชนถูกรับฟัง และตอบสนองจากระบบการเมืองยิ่งขึ้น

1.1.2 ทบทวนอายุขั้นต่ำในการสมัครรับเลือกตั้งเพื่อเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชน มีสิทธิลงแข่งขันในการสมัครเข้ามาทำหน้าที่ผู้แทนประชาชนหรือดำรงตำแหน่งทางการเมืองบนพื้นฐานของความไว้วางใจว่าประชาชนจะเป็นฝ่ายประเมินความเหมาะสมของผู้สมัครแต่ละคน ผ่านการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง

1.2 ขยายสิทธิการมีส่วนร่วมทางตรงของเด็กและเยาวชนให้สามารถมีอิทธิพลต่อประเด็น นโยบายได้อย่างต่อเนื่อง

1.2.1 เพิ่มช่องทางมีส่วนร่วมทางตรง เช่น จัดตั้งระบบเสนอข้อเรียกร้องออนไลน์ พื้นที่สิทธิเข้าชื่อเรียกร้องรัฐบาล - ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นต้น เพื่อเพิ่มอำนาจเด็กและเยาวชนในการติดตาม ตรวจสอบ และถ่วงดุลผู้กำหนดนโยบายมากขึ้น

1.2.2 ปรับรูปแบบ - วิธีการมีส่วนร่วมทางตรงที่มีอยู่ให้เข้าถึงง่ายขึ้นและสอดคล้องกับพฤติกรรมเด็กและเยาวชน เช่น ปรับภาษาให้เข้าใจง่ายขึ้นใช้ช่องทางออนไลน์ในการรับฟังความเห็น เป็นต้น เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในกระบวนการนโยบายเพิ่มขึ้น

1.2.3 พัฒนากลไกประเมินผลกระทบของกฎหมายและนโยบายต่อเด็กและเยาวชนเพื่อเพิ่มความรับผิดชอบของรัฐในการคำนึงถึงผลกระทบของกฎหมายและนโยบายต่อเยาวชนและคนรุ่นถัดไป

2. พื้นที่การมีส่วนร่วมเฉพาะสำหรับเด็กและเยาวชน

2.1 ปฏิรูปสภาเด็กและเยาวชนให้เป็นองค์กรผู้แทนที่สะท้อนเจตจำนงของเด็กและเยาวชน และมีบทบาทเชิงนโยบายได้อย่างอิสระ

2.1.1 ทบทวนความจำเป็นในการมีอยู่ของสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ และยกเลิกการบังคับจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนในทุกท้องที่เพื่อให้สภาเด็กและเยาวชนสะท้อน

การมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายของเด็กและเยาวชนและมีโครงสร้างที่สอดคล้องกับกระบวนการนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน

2.1.2 ปรับให้สภาเด็กและเยาวชนทุกระดับมีที่มาจากการเลือกตั้ง โดยเลือกจากเด็กและเยาวชนในวงกว้างเพื่อส่งเสริมความเป็นตัวแทนที่สามารถสะท้อนเจตจำนงของเด็ก และเยาวชนได้อย่างเหมาะสม

2.1.3 ปรับเกณฑ์คุณสมบัติคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนโดยเน้นประสิทธิภาพ ในการทำงานและความเปิดกว้างต่อเยาวชนหลายกลุ่ม เช่น อายุขั้นต่ำสำหรับคณะกรรมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนตามพื้นที่ที่อยู่อาศัยจริง เป็นต้น

2.1.4 เพิ่มช่องทางให้สภาเด็กและเยาวชนมีบทบาทร่วมกำหนดและดำเนินนโยบาย เช่น เสนอความเห็นต่อร่างกฎหมาย เสนอร่างกฎหมายไปยังสภาผู้แทนราษฎรเสนอข้อเรียกร้องต่อรัฐบาล ส่งตัวแทนเข้าร่วมคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับนโยบายที่กระทบต่อเด็กและเยาวชน เป็นต้น

2.1.5 ขยายแหล่งงบประมาณให้หลากหลาย ลดการพึ่งพางบประมาณภาครัฐ ซึ่งผันผวนหรือถูกแทรกแซงความเป็นอิสระได้ง่าย โดยออกระเบียบและแนวทางในการพิจารณาอนุมัติโครงการและเบิกจ่ายงบประมาณของสภาเด็กและเยาวชนให้ชัดเจน และส่งเสริมให้สภาเด็กและเยาวชนสามารถขอเงินทุนจากแหล่งทุนอื่นได้มากขึ้น

2.1.6 นำกลไกงบประมาณแบบมีส่วนร่วมมาเพิ่มบทบาทของเด็กและเยาวชน นอกสภาเด็กและเยาวชน ผ่านกิจกรรมรับฟังความเห็นที่มีรูปแบบหลากหลายและเหมาะสมสำหรับเด็กและเยาวชนแต่ละกลุ่ม

2.1.7 พิจารณาโอนสภาเด็กและเยาวชนไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเพิ่มความเป็นอิสระของสภาเด็กและเยาวชนและกำหนดผู้รับผิดชอบโดยตรงได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 พัฒนาแหล่งเงินทุนสนับสนุนการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน โดยเพิ่มแหล่งเงินทุนสนับสนุนการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนที่เพียงพอและเปิดกว้างสำหรับประเด็นและกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น ปรับปรุงกฎระเบียบกองทุนที่มีอยู่เพื่อให้เยาวชนมีสิทธิยื่นขอได้ สร้างและส่งเสริมให้เกิดกองทุนใหม่ในภาครัฐและเอกชนที่มีการจัดสรรงบประมาณให้เยาวชน เป็นต้น

3. พื้นที่สถานศึกษา

โดยเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการออกแบบนโยบายของระบบการศึกษาและสถานศึกษา

3.1 ยกกระต๊อบสถานักเรียนหรือคณะกรรมการนักเรียนในฐานะองค์กรที่ทำหน้าที่เป็นผู้แทน ผู้เรียน ผ่านการขยายสิทธิของนักเรียนในการมีส่วนร่วมที่เป็นทางการสร้างความรู้สึกปลอดภัยในการมีส่วนร่วม และส่งเสริมความเป็นอิสระในการดำเนินโครงการ

3.2 ปรับโครงสร้างคณะกรรมการสถานศึกษาให้มีผู้แทนผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนในฐานะที่เป็นผู้รับบริการการศึกษาโดยตรงสามารถมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้

3.3 กำหนดให้สถานศึกษาเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะมากขึ้น เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จากการเข้าถึงข้อมูลที่สำคัญต่อการเข้าใจสภาพปัญหาการประเมินทางเลือกเชิงนโยบาย และการแสดงความเห็น

นอกจากการเปิด “พื้นที่” ให้เยาวชนมีโอกาสนในการเข้ามามีส่วนร่วมแล้ว การสร้าง “สภาพแวดล้อม” ที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมเป็นสิ่งที่รัฐจำเป็นต้องดำเนินการควบคู่กัน ซึ่งครอบคลุมการทำให้เยาวชนรู้สึกปลอดภัยในการมีส่วนร่วม ทั้งในเชิงกฎหมายและในเชิงวัฒนธรรม การเสริมสร้างทักษะให้กับเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง และการเสริมสร้างทักษะให้กับผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องในการรับฟังและทำความเข้าใจความต้องการของเด็กและเยาวชน

สมาชิกฯ อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ การส่งเสริมให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยนั้น เห็นว่าเรื่องอายุมีส่วนสำคัญ ดังนั้น ควรเปลี่ยนหรือปรับลดเงื่อนไขด้านอายุในการมีส่วนร่วม เช่น การลดอายุของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจาก 18 ปี เป็น 15 ปี เพื่อให้เกิดการตื่นตัวในการออกมาใช้สิทธิของเยาวชน หรือผู้ที่จะมาสมัครเป็นผู้แทนประชาชนให้ลดอายุน้อยลง โดยมีข้อดี คือการให้กลุ่มคนอายุต่ำกว่า 31 ปี เข้ามามีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้ประชาธิปไตยก้าวไปมากกว่าเดิม ที่ผ่านมายังเป็นการมีส่วนร่วมแบบเก่า โดยคนเก่าเพื่อคนเก่า ทั้งนี้ ต้องการให้เปลี่ยนระบบนี้ให้คนรุ่นใหม่เข้ามามีบทบาทมากขึ้น อย่างไรก็ตาม คนรุ่นใหม่ไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่ยอายุน้อยเพียงเท่านั้น แต่คนรุ่นใหม่เป็นคนที่สามารถเปลี่ยนแปลงทางความคิด เปิดรับความคิดเห็นยอมรับความเห็นผู้อื่นได้ การส่งเสริมให้เยาวชนคนรุ่นใหม่เข้ามามีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยจะต้องมีการคุ้มครองสิทธิเยาวชน ไม่ควบคุมหรือคุกคาม เพราะที่ผ่านมา เมื่อมีเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่ออกมาแสดงความคิดเห็นหรือแสดงความเห็นในมุมที่แตกต่างนั้นจะถูกคุกคาม การส่งเสริมความร่วมมือกันในการขับเคลื่อนกติกาต่าง ๆ เริ่มจากสภาเยาวชน หรือสถานักเรียนในโรงเรียน ได้เสนอความคิดเห็นที่เยาวชนต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง หรือสิ่งที่เหมาะกับเยาวชน ซึ่งเป็นการริเริ่ม เป็นการปลูกฝังในการกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่ตนเองคิด สิ่งที่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี ขณะที่สังคมจะต้องรับฟังเสียงจากเยาวชนอย่างแท้จริง ฟังความต้องการของเขาด้วยความเข้าใจ ให้อิสระในการสะท้อนความคิดเห็น เช่น

ด้านกฎหมายว่ากฎหมายนั้นดีหรือไม่ดีอย่างไรในแง่มุมมองของเยาวชนเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสม นอกจากนี้ ควรส่งเสริมด้านงบประมาณให้กับสภาเด็กและเยาวชนที่มีทั่วประเทศ ให้ความสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนความคิดเห็นของเยาวชน ในการนำเสนอโครงการหรือการสร้างสิ่งที่จะช่วยกันพัฒนาโรงเรียน พัฒนาสังคม หรือการทำการวิจัย ผู้ใหญ่ต้องให้ความสำคัญเพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งให้อำนาจในการแสดงความคิดเห็นนโยบายด้านการศึกษา ให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการออกแบบ การกำหนดนโยบายด้านการศึกษา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของเยาวชน เพราะปัจจุบันอำนาจในการจัดการศึกษายังกระจุกตัวอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการ มีหน่วยงานในรูปแบบคณะกรรมการที่อยู่ในส่วนกลางมากเกินไป ทำให้โรงเรียนไม่ได้มีอำนาจในการจัดการศึกษาที่เป็นอิสระและเหมาะสมกับบริบทของตนเอง ขาดการมีส่วนร่วมจากนักเรียนหรือเยาวชน ผู้ปกครอง ตลอดจนท้องถิ่น ประเด็นการส่งเสริมให้สภาเยาวชน สามารถเสนอกฎหมายมายังรัฐสภาได้ สมาชิกสภาเยาวชนมาจากการเลือกตั้ง โดยให้สภาเยาวชนอยู่ในการกำกับดูแลของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรให้อำนาจและมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนประเทศ อาทิ สามารถเสนอร่างกฎหมายต่อรัฐสภาได้เทียบเท่ากับการที่ประชาชนลงชื่อเสนอร่างกฎหมาย 10,000 รายชื่อ ตามรัฐธรรมนูญ สามารถเสนอตัวแทนเข้าไปมีส่วนร่วมในกรรมาธิการที่เกี่ยวข้องได้ สามารถตั้งกระทู้ต่อรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องให้มาตอบกระทู้ถามในสภาเยาวชนได้ สามารถเสนอนำความเห็นโดยตรงไปที่คณะรัฐมนตรีได้ และสนับสนุนงบประมาณให้กับโรงเรียนที่มีสถานักเรียนที่มีสมาชิกสภามาจากการเลือกตั้ง เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้งบประมาณไปใช้ในโรงเรียนตามที่ได้หาเสียงไว้ นอกจากนี้ ยังเห็นด้วยกับข้อเสนอในการส่งเสริมเยาวชนและสร้างคนให้เป็นพลเมืองที่มีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง และเห็นด้วยกับข้อเสนอในการรับรองสิทธิและอำนาจของสถานักเรียน และวางหลักการวิธีการได้มาซึ่งผู้แทนที่มากการเลือกตั้งโดยตรงของผู้เรียนอย่างโปร่งใส พร้อมทั้งกำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องหารือกับองค์กรผู้แทนในการกำหนดนโยบายควบคู่กับการเรียนการสอนเพื่อขยายช่องทางการมีส่วนร่วมที่เป็นทางการมากยิ่งขึ้น ขณะที่เยาวชนในปัจจุบันยังขาดมิติในการเป็นผู้นำ การคิดวิเคราะห์ เทคนิคการแก้ปัญหา ขาดการสื่อสารกับผู้ใหญ่ ซึ่งเมื่อเยาวชนได้รับการเปลี่ยนแปลงจากสังคมสนับสนุนคนรุ่นใหม่มากขึ้นให้มีบทบาทมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็น ก็จะเป็นการส่งเสริมความเป็นผู้นำ ความคิดกล้าตัดสินใจมีความมั่นใจในตนเอง และพร้อมที่จะเป็นพลเมืองที่มีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย

นายณัฐภัทร เนียวกุล อนุกรรมการพิจารณาการศึกษาและจัดทำข้อเสนอในการส่งเสริมเยาวชนและสร้างคนให้เป็นพลเมืองที่มีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย ชี้แจงว่าการที่พรรคการเมืองเปิดให้เยาวชนมีส่วนร่วมนั้นเป็นความสำคัญเพราะเป็นพื้นที่ที่ให้เยาวชนได้เรียนรู้และใกล้ชิดกับการเมืองอย่างแท้จริง หลายครั้งคนมองว่าเรื่องการเมืองเป็นเรื่องที่ไกลตัว

แต่การที่พรรคการเมืองเปิดพื้นที่ให้กับเยาวชนได้มาเรียนรู้และสัมผัสประสบการณ์จริงจะมีความสำคัญอย่างมาก ทำให้เขาเข้ามามีบทบาทและเป็นเจ้าของพรรคการเมืองได้ตั้งแต่ยังเป็นเยาวชน แต่หลายครั้งพรรคการเมืองเองกลับใช้โอกาสนี้ในการครอบงำหรือชักนำเยาวชนไปในทิศทางที่พรรคการเมืองนั้นต้องการ ข้อควรระวังนี้จึงเป็นสิ่งที่ต้องเพิ่มบทบาทเยาวชนให้คำนึงถึงบทบาทของเขาอย่างแท้จริง ส่วนเรื่องการที่สภาเยาวชนหรือเยาวชนจะมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นนั้น ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมที่ปรากฏอยู่ในรายงานคือ การจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วมซึ่งได้มีการนำแนวคิดนี้มาใช้กับหลาย ๆ ท้องถิ่น ไม่เพียงแต่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นแต่การที่เยาวชนในท้องถิ่นจะสามารถรู้สึกว่าเป็นเจ้าของงบประมาณที่ลงไปพัฒนาพื้นที่ของเขาได้ตั้งแต่ยังเป็นเยาวชนจึงเป็นเรื่องสำคัญ ส่วนนี้จะทำให้เขาสามารถกำหนดอนาคตของท้องถิ่นตนเองได้ว่าจะพัฒนาไปในทิศทางใด ในขณะเดียวกัน แม้จะเป็นเรื่องของกระบวนการงบประมาณแบบมีส่วนร่วมแต่แท้จริงแล้วคือการสามารถกำหนดนโยบายด้านอื่น ๆ ที่อยู่ในอำนาจของท้องถิ่นให้ตอบสนองต่อความต้องการของเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน และประเด็นที่สำคัญคือภาครัฐเปิดเผยข้อมูลให้เยาวชนได้เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย สะดวก และสามารถใช้อัดมูลนั้นเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมในหลาย ๆ รูปแบบได้

นายสถาปัตย์ เพชรศิราลันท์ อนุกรรมการพิจารณาการศึกษาและจัดทำข้อเสนอ
ในการส่งเสริมเยาวชนและสร้างคนให้เป็นพลเมืองที่มีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย
ชี้แจงว่า สังคมอาจมองว่าเด็กและเยาวชนยังเป็นเด็ก ยังไม่มีวุฒิภาวะ และไม่ถูกรับฟัง จึงต้องต่อสู้เลือกใช้วิธีนอกกฎของกฎของรัฐ สุดท้ายเยาวชนเข้าไปในเรือนจำ หลายคนถูกดำเนินคดี แต่วันนี้เขาเหล่านั้นได้กระจายเข้าไปเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของประเทศ หลายคนเข้าไปเป็นกำลังหลักของพรรคการเมืองหลายพรรคการเมืองในสภาฯ รายงานฉบับนี้ไม่ได้ร้องขอ หรือเสนอสิ่งใดที่ยิ่งใหญ่ หรือทำไม่ได้ หรือยากจนเกินไป ประเทศของเรากำลังมีแนวโน้มที่ดีที่จะเปลี่ยนไปสู่ประเทศที่มีความก้าวหน้าและให้โอกาสเยาวชนอย่างแท้จริง

นายวรตม์ เลิศรัตน์ เลขาธิการคณะอนุกรรมการ พิจารณาการศึกษาและจัดทำ
ข้อเสนอในการส่งเสริมเยาวชนและสร้างคนให้เป็นพลเมืองที่มีส่วนร่วมในระบอบ
ประชาธิปไตย ชี้แจงว่า คณะอนุกรรมการฯ ให้ความสำคัญและคำนึงถึงการมีส่วนร่วมที่หลากหลายรูปแบบ ทั้งที่ไม่ได้ผ่านสถาบันที่เป็นทางการ เช่น การชุมนุมเรียกร้องในลักษณะต่าง ๆ ผลจากการที่ได้พูดคุยและศึกษาจากกลุ่มเยาวชนที่เคลื่อนไหวในแบบที่ไม่ได้ผ่านสถาบันที่เป็นทางการ สิ่งที่เขาต้องการและสำคัญที่สุดคือ การสร้างพื้นที่ปลอดภัยที่ทำให้เขาสามารถมีส่วนร่วมในการแสดงออกและขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงของสังคมในรูปแบบที่เขาต้องการ โดยที่ไม่ถูกคุกคาม และไม่ถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพ

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับรายงานของคณะกรรมการการฯ ทั้งนี้ เนื่องจากคณะกรรมการการฯ ได้เสนอข้อสังเกตไว้ในรายงานเพื่อให้สภาฯ พิจารณาและลงมติส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่จากการที่ได้ฟังการอภิปรายของสมาชิกฯ แล้วเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ เห็นด้วยกับรายงานและข้อสังเกตของคณะกรรมการการฯ ประธานฯ จึงอาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 88 ถ้ามที่ประชุมว่ามีสมาชิกฯ ท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ ซึ่งไม่มีสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่น จึงถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการฯ และส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการต่อไป ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 105 วรรคสาม

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ ประธานคณะกรรมการการพัฒนากองการเมือง การสื่อสารมวลชน และการมีส่วนร่วมของประชาชน กล่าวขอบคุณคณะกรรมการการฯ คณะอนุกรรมการการฯ คณะทำงานทุกท่าน และข้อเสนอจากสมาชิกฯ ทุกท่านในวันนี้ และหวังว่าข้อสังเกตที่สภาฯ เห็นชอบให้ส่งไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเป็นเม็ดเงินนโยบายที่ฝ่ายบริหารและฝ่ายสภาฯ นำไปเดินหน้าผลักดันต่อไป

จากนั้น ประธานฯ สั่งปิดประชุมเวลา 17.53 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 17.53 นาฬิกา
